To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

DIREKTIVA (EU) 2016/797 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2016

o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 138, 26.5.2016, str. 44)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Direktiva (EU) 2020/700 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020	L 165	27	27.5.2020
►M2	Uredba (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024	L 1689	1	12.7.2024

▼B

DIREKTIVA (EU) 2016/797 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2016

o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. V tej direktivi so določeni pogoji, ki jih je treba izpolniti za uresničitev interoperabilnosti železniškega sistema Unije v skladu z Direktivo (EU) 2016/798, da bi določili optimalno raven tehnične harmonizacije, omogočili poenostavitev, izboljšanje in razvoj železniških prevoznih storitev znotraj Unije in s tretjimi državami ter prispevali k dokončni vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja in postopnemu oblikovanju notranjega trga. Ti pogoji zadevajo zasnovo, gradnjo, začetek obratovanja, nadgradnjo, obnovo, obratovanje in vzdrževanje delov tega sistema, kakor tudi poklicno usposobljenost ter zdravstvene in varnostne pogoje za osebje, ki sodeluje pri njegovem obratovanju in vzdrževanju.

2. V tej direktivi so predpisane določbe, ki se nanašajo na komponente interoperabilnosti, vmesnike in postopke pri posameznih podsistemih ter na pogoje združljivosti železniškega sistema Unije v celoti, ki so potrebni za doseganje njegove interoperabilnosti.

3. Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) podzemne železnice;

(b) tramvaje in vozila lahke železnice ter infrastrukturo, ki jo uporabljajo izključno ta vozila;

(c) omrežja, ki so funkcionalno ločena od ostalega železniškega sistema Unije in so predvidena samo za opravljanje storitev lokalnega, mestnega in primestnega potniškega prometa, kakor tudi za prevoznike, ki izvajajo dejavnost samo na teh omrežjih.

4. Države članice lahko iz področja uporabe ukrepov za izvajanje te direktive izključijo:

(a) zasebno železniško infrastrukturo, vključno s tiri, ki jo lastnik ali izvajalec uporablja za lastne dejavnosti prevoza blaga ali za nekomercialni prevoz oseb, in vozila, ki se uporabljajo izključno na takšni infrastrukturi;

(b) infrastrukturo in vozila, predvidena izključno za lokalno, muzejsko ali turistično uporabo;

▼B

(c) infrastrukturo lahke železnice, ki jo občasno uporabljajo vozila navadne železnice pod pogoji obratovanja sistema lahke železnice, če je to potrebno izključno za namene povezljivosti teh vozil, in

(d) vozila, ki se uporabljajo predvsem na infrastrukturi lahke železnice, a so opremljena z nekaterimi komponentami navadne železnice, potrebnimi za prevoz na omejenem delu infrastrukture navadne železnice, izključno za namene povezljivosti.

5. V primeru, da za delovanje tramvajev-vlakov v železniškem sistemu v Uniji ni TSI, ki bi veljali za te tramvaje-vlake, velja naslednje:

(a) zadevne države članice zagotovijo sprejetje nacionalnih predpisov ali drugih ustreznih ukrepov, da bi zagotovili, da takšni tramvaji-vlaki izpolnjujejo zadevne bistvene zahteve;

(b) države članice lahko sprejmejo nacionalne predpise za določitev postopka za izdajo dovoljenj, ki se uporablja za takšne tramvaje-vlake. Organ, ki izda dovoljenje za vozilo, se posvetuje s pristojnim nacionalnim varnostnim organom, da bi zagotovil, da skupno delovanje tramvajev-vlakov in vlakov v okviru navadnih železniške infrastrukture izpolnjuje vse bistvene zahteve ter ustrezne skupne varnostne cilje (SVC);

(c) z odstopanjem od člena 21 v primeru čezmejnih dejavnosti pri izdaji dovoljenj za vozila sodelujejo zadevni pristojni organi.

Ta odstavek se ne uporablja za vozila, izključena iz področja uporabe te direktive v skladu z odstavkoma 3 in 4.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „železniški sistem Unije“ pomeni elemente, navedene v Prilogi I;

2. „interoperabilnost“ pomeni zmožnost železniškega sistema, da zagotovi varen in neprekinjen promet vlakov ob zahtevani stopnji izkoriščenosti zmogljivosti;

3. „vozilo“ pomeni železniško vozilo, primerno za promet na kolesih na železniških progah, z lastnim pogonom ali brez njega; sestavlja ga en ali več strukturnih ali funkcionalnih podsistemov;

4. „omrežje“ pomeni proge, postaje, terminale in vse vrste fiksne opreme, potrebne za zagotovitev varnega in neprekinjenega delovanja železniškega sistema Unije;

5. „podsistemi“ pomeni strukturne ali funkcionalne dele železniškega sistema Unije, kakor so opredeljeni v Prilogi II;

6. „mobilni podsistem“ pomeni podsistem tirnih vozil ter podsistem vodenja-upravljanja in signalizacije na vozilu;

▼B

7. „komponente interoperabilnosti“ pomeni vsako osnovno komponento, skupino komponent, podsklop ali celoten sklop opreme, vgrajene ali namenjene vgradnji v podsistem, od katerih je neposredno ali posredno odvisna interoperabilnost železniškega sistema, vključno z opredmetenimi in neopredmetenimi sredstvi;

8. „proizvod“ pomeni proizvod, ki je pridobljen s proizvodnim procesom, vključno s komponentami interoperabilnosti in podsistemi;

9. „bistvene zahteve“ pomeni vse pogoje, opisane v Prilogi III, ki jih morajo izpolnjevati železniški sistem Unije, podsistemi in komponente interoperabilnosti, vključno z vmesniki;

10. „evropska specifikacija“ pomeni specifikacijo, ki spada v eno od naslednjih kategorij:

    — skupna tehnična specifikacija, kakor je opredeljena v Prilogi VIII k Direktivi 2014/25/EU;

    — evropsko tehnično soglasje, kakor je navedeno v členu 60 Direktive 2014/25/EU, ali

    — evropski standard, kakor je opredeljen v točki (b) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012;

11. „tehnična specifikacija za interoperabilnost“ (TSI) pomeni specifikacijo, sprejeto v skladu s to direktivo, ki velja za vsak podsistem ali del podsistema, da bi zadostil bistvenim zahtevam in zagotovil interoperabilnost železniškega sistema Unije;

12. „osnovni parameter“ pomeni vsak pravni, tehnični ali obratovalni pogoj, ki je bistvenega pomena za interoperabilnost in je določen v ustreznih TSI;

13. „posebni primer“ pomeni vsak del železniškega sistema, za katerega so v TSI potrebni posebni začasni ali trajni ukrepi zaradi geografskih, topografskih ali urbanističnih omejitev ali takih, ki vplivajo na združljivost z obstoječim sistemom, zlasti železniške proge in omrežja, ki so ločena od omrežja Unije, nakladalni profil, tirno širino ali razdaljo med tiri in vozila, ki so namenjena izključno lokalni, regionalni ali muzejski uporabi, ter vozila, ki prihajajo iz tretjih držav ali so namenjena v tretje države;

14. „nadgradnja“ pomeni vsako pomembno spremembo podsistema ali njegovega dela, ki privede do spremembe tehnične dokumentacije, priložene ES - izjavi o verifikaciji, če takšna tehnična dokumentacija obstaja, in ki izboljša celotno delovanje podsistema;

15. „obnova“ pomeni vsako večje obnovitveno delo na podsistemu ali njegovem delu, ki ne spremeni celotnega delovanja podsistema;

16. „obstoječi železniški sistem“ pomeni infrastrukturo iz prog in fiksnih naprav obstoječega železniškega omrežja, kot tudi vozil vseh kategorij in izvorov za vožnjo po tej infrastrukturi;

17. „zamenjava v okviru vzdrževanja“ pomeni vsako nadomestitev komponent pri preventivnem ali korektivnem vzdrževanju z deli, ki imajo enako funkcijo in enako delujejo;

▼B

18. „tramvaj-vlak“ pomeni vozilo, ki je zasnovano za uporabo na infrastrukturi tako lahke železnice kot navadne železniške infrastrukture;

19. „začetek obratovanja“ pomeni vse dejavnosti, s katerimi se podsistem postavi v operativno delovanje;

20. „naročnik“ pomeni javni ali zasebni subjekt, ki naroči projektiranje in/ali izgradnjo, obnovo ali nadgradnjo podsistema;

21. „imetnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je lastnik vozila ali ima pravico vozilo uporabljati ali vozilo izkorišča kot prevozno sredstvo in je kot tak registriran v registru vozil iz člena 47;

22. „prosilec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki zaprosi za dovoljenje; lahko je prevoznik v železniškem prometu, upravljavec infrastrukture ali katera koli druga oseba ali pravni subjekt, denimo proizvajalec, lastnik ali imetnik; v členu 15 „prosilec“ pomeni naročnika, proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika; v členu 19 „prosilec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki zaprosi za odločitev Agencije o odobritvi tehničnih rešitev, predvidenih za projekte v zvezi z opremo ob progi v okviru ERTMS;

23. „projekt v poznejši fazi razvoja“ pomeni vsak projekt, katerega načrtovanje ali izgradnja je v fazi, v kateri lahko sprememba tehnične specifikacije ogrozi izvedljivost projekta, kot je načrtovan;

24. „harmonizirani standard“ pomeni evropski standard, kakor je opredeljen v točki (c) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012;

25. „nacionalni varnostni organ“ pomeni varnostni organ, kakor je opredeljen v točki 7 člena 3 Direktive (EU) 2016/798;

26. „tip“ pomeni tip vozila, ki opredeljuje osnovne značilnosti zasnove vozila, kakor so zajete v potrdilu o pregledu tipa ali zasnove, opisanem v ustreznem modulu za verifikacijo;

27. „serija“ pomeni število identičnih vozil enega tipa zasnove;

28. „subjekt, zadolžen za vzdrževanje“ pomeni subjekt, zadolžen za vzdrževanje, kakor je opredeljen v točki 20 člena 3 Direktive (EU) 2016/798;

29. „lahka železnica“ pomeni mestni in/ali primestni železniški prevozni sistem z odpornostjo pri trku C–III ali C-IV (v skladu z EN 15227:2011) in največjo vlečno silo 800 kN (vzdolžna tlačna sila v območju spajanja); sistemi lahke železnice imajo lahko ločeno progo ali si jo delijo z vozili v cestnem prometu in običajno ne izmenjujejo vozil s potniškim prometom na dolge razdalje ali tovornim prometom;

30. „nacionalni predpisi“ pomeni vse zavezujoče predpise, sprejete v državi članici, ne glede na to, kateri organ jih je izdal, ki vsebujejo zahteve v zvezi z varnostjo železnic ali tehnične zahteve, razen tistih, določenih v predpisih Unije ali mednarodnih predpisih, ki se v zadevni državi članici uporabljajo za prevoznike v železniškem prometu, upravljavce infrastrukture ali tretje osebe;

▼B

31. „stanje načrtovanega delovanja“ pomeni običajen način obratovanja in predvidljive slabše pogoje obratovanja (vključno z obrabo) v obsegu in v skladu s pogoji uporabe, kot so določeni v tehnični dokumentaciji in dokumentaciji o vzdrževanju;

32. „področje uporabe vozila“ pomeni omrežje ali omrežja v državi članici ali skupini držav članic, v katerih naj bi se vozilo uporabljalo;

33. „sprejemljivi načini skladnosti“ pomeni nezavezujoča mnenja, ki jih izda Agencija za opredelitev načinov zagotavljanja skladnosti z bistvenimi zahtevami;

34. „sprejemljivi nacionalni načini skladnosti“ pomeni nezavezujoča mnenja, ki jih izdajo države članice za opredelitev načinov zagotavljanja skladnosti z nacionalnimi predpisi;

35. „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti komponente interoperabilnosti, podsistem ali vozilo, ki je pripravljeno na delovanje v stanju načrtovanega delovanja, na trgu Unije;

36. „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvod v obliki komponent interoperabilnosti, podsistemov ali vozil oziroma za katero je takšne komponente zasnoval ali izdelal nekdo drug, sama pa jih trži pod svojim imenom ali blagovno znamko;

37. „pooblaščeni zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec ali naročnik pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge;

38. „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati proizvod, proces ali storitev;

39. „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kot je opredeljena v točki 10 člena 2 Uredbe (ES) št. 765/2008;

40. „nacionalni akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v točki 11 člena 2 Uredbe (ES) št. 765/2008;

41. „ocenjevanje skladnosti“ pomeni proces ugotavljanja, ali so posebne zahteve glede proizvoda, postopka, storitve, podsistema, osebe ali organa izpolnjene;

42. „organ za ocenjevanje skladnosti“ pomeni organ, ki je bil priglašen ali imenovan za izvajanje dejavnosti ocenjevanja skladnosti, vključno z umerjanjem opreme, preskušanjem, certificiranjem in inšpekcijskim pregledovanjem; organ za ocenjevanje skladnosti postane priglašeni organ, potem ko ga je priglasila država članica; organ za ocenjevanje skladnosti postane imenovani organ, potem ko ga določi država članica;

43. „invalidi in osebe z omejeno mobilnostjo“ pomeni vse osebe s trajnimi ali začasnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki jih v povezavi z različnimi ovirami lahko omejujejo, da ne morejo enako kot drugi potniki polno in učinkovito uporabljati storitev prevoza, ali osebe, ki so zaradi svoje starosti funkcionalno ovirane pri uporabi prevoza;

▼B

44. „upravljavec infrastrukture“ pomeni upravljavca železniške infrastrukture, kot je opredeljen v točki 2 člena 3 Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

45. „prevoznik v železniškem prometu“ pomeni prevoznika v železniškem prometu, kot je opredeljen v točki 1 člena 3 Direktive 2012/34/EU, in vsako drugo javno ali zasebno podjetje, katerega dejavnost je prevoz blaga in/ali potnikov v železniškem prometu, pri čemer mora prevoznik zagotoviti vleko; to vključuje tudi prevoznike, ki zagotavljajo samo vleko.

Člen 3

Bistvene zahteve

1. Železniški sistem Unije ter njegovi podsistemi in komponente interoperabilnosti, vključno z vmesniki, izpolnjujejo ustrezne bistvene zahteve.

2. Tehnične specifikacije, navedene v členu 60 Direktive 2014/25/EU, potrebne za dopolnitev evropskih specifikacij ali drugih standardov, ki se uporabljajo v Uniji, ne smejo biti v nasprotju z bistvenimi zahtevami.

POGLAVJE II

TEHNIČNE SPECIFIKACIJE ZA INTEROPERABILNOST

Člen 4

Vsebina TSI

1. Vsak podsistem, opredeljen v Prilogi II, ima eno TSI. Kadar je potrebno, lahko več TSI zajame en podsistem in ena TSI več podsistemov.

2. Fiksni podsistemi so skladni s TSI in nacionalnimi predpisi, ki veljajo v času vložitve zahteve za dovoljenje za začetek obratovanja v skladu s to direktivo in brez poseganja v točko (f) odstavka 3.

Vozila so skladna s TSI in nacionalnimi predpisi, ki veljajo v času vložitve zahteve za dovoljenje za dajanje na trg v skladu s to direktivo in brez poseganja v točko (f) odstavka 3.

Skladnost in usklajenost fiksnih podsistemov in vozil se med njihovo uporabo stalno vzdržujeta.

3. V obsegu, potrebnem za doseganje ciljev te direktive iz člena 1, je/so v vsaki TSI:

(a) navedeno predvideno področje uporabe (del omrežja ali vozil iz Priloge I; podsistem ali del podsistema iz Priloge II);

(b) določene bistvene zahteve za vsak zadevni podsistem in njegove vmesnike v povezavi z drugimi podsistemi;

([1]) Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 343, 14.12.2012, str. 32).

▼B

(c) določene funkcionalne in tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati podsistem in njegovi vmesniki v povezavi z drugimi podsistemi. Po potrebi se te specifikacije lahko razlikujejo glede na uporabo podsistema, na primer glede na kategorije prog, vozlišč in/ali vozil iz Priloge I;

(d) določene komponente interoperabilnosti in vmesniki, ki morajo biti predmet evropskih specifikacij, vključno z evropskimi standardi, potrebnimi za doseganje interoperabilnosti znotraj železniškega sistema Unije;

(e) za vsak obravnavani primer navedeni postopki za ocenjevanje skladnosti komponent interoperabilnosti ali njihove primernosti za uporabo na eni strani ali ES - verifikacije za podsisteme na drugi strani. Ti postopki temeljijo na modulih iz Sklepa Komisije 2010/713/EU ([1]);

(f) navedena strategija za uporabo TSI. Zlasti je treba določiti faze, ki jih je treba izvesti, ob upoštevanju predvidenih stroškov in koristi ter pričakovanih učinkov na zadevne deležnike, za postopni prehod z obstoječega stanja na končno, ko bo skladnost s TSI postala norma; Kadar je potrebno koordinirano izvajanje TSI, na primer v celotnem koridorju ali med upravljavci infrastrukture in prevozniki v železniškem prometu, lahko strategija vključuje predloge za izvedbo v fazah;

(g) za zadevno osebje navedeni poklicne kvalifikacije ter zdravstveni in varnostni pogoji pri delu, ki so nujni za obratovanje in vzdrževanje podsistema, kakor tudi za uporabo TSI;

(h) navedene določbe, ki se uporabljajo za obstoječe podsisteme in vozila, zlasti v primeru nadgradnje ali obnove, pri čemer se v takšnem primeru navedejo spremembe, zaradi katerih je treba zaprositi za novo dovoljenje;

(i) navedeni parametri vozil in fiksnih podsistemov, ki jih mora preveriti prevoznik v železniškem prometu, in postopki, ki se uporabljajo za preverjanje teh parametrov po izdaji dovoljenja za dajanje vozila na trg in pred prvo uporabo vozila, da se zagotovi skladnost med vozili in progami, na katerih naj bi vozila obratovala.

4. Vsaka TSI se izdela na podlagi pregleda obstoječega podsistema, v njej pa se navede ciljni podsistem, ki ga je mogoče v razumnem roku postopoma doseči. Torej sprejetje TSI in skladnost z njimi postopoma omogočita lažje uresničevanje interoperabilnosti železniškega sistema Unije.

5. TSI na primeren način ohranjajo združljivost obstoječega železniškega sistema vsake države članice. V ta namen se lahko za vsako TSI predvidi posebne primere za omrežje, pa tudi za vozila, in zlasti za

([1]) Sklep Komisije 2010/713/EU z dne 9. novembra 2010 o modulih za postopke ocenjevanja skladnosti, primernosti za uporabo in ES-verifikacije, ki se uporabljajo v tehničnih specifikacijah za interoperabilnost, sprejetih v okviru Direktive 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 319, 4.12.2010, str. 1).

▼B

nakladalni profil, tirno širino ali razdaljo med tiri in vozili, ki prihajajo iz tretjih držav ali so namenjena v tretje države. Za vsak poseben primer so v TSI navedena izvedbena pravila za elemente TSI, ki so določeni v točkah (c) do (g) odstavka 3.

6. Če nekaterih tehničnih vidikov, ki ustrezajo bistvenim zahtevam, ni mogoče izrecno zajeti s TSI, se jasno navedejo v prilogi k TSI kot odprta vprašanja.

7. TSI državam članicam ne smejo preprečevati odločitev v zvezi z uporabo infrastrukture za promet z vozili, ki jih ne urejajo TSI.

8. TSI lahko vsebujejo izrecno sklicevanje na evropske ali mednarodne standarde ali specifikacije ali tehnične dokumente, ki jih objavi Agencija, kadar je to nujno potrebno, da bi dosegli cilje te direktive. V teh primerih se standardi ali specifikacije (ali njihovi zadevni deli) ali tehnični dokumenti obravnavajo kot priloge k zadevnim TSI in postanejo obvezujoči od začetka veljavnosti TSI. Če takih standardov ali specifikacij ali tehničnih dokumentov ni, se je do njihove izdelave mogoče sklicevati na jasno prepoznavne normativne dokumente, ki so zlahka dostopni in so v javni uporabi.

Člen 5

Priprava, sprejetje in pregled TSI

1. Da bi opredelili posebne cilje za vsako TSI, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 50, po potrebi in zlasti v zvezi z/s:

(a) geografskim in in tehničnim področjem uporabe TSI;

(b) veljavnimi bistvenimi zahtevami;

(c) seznamom regulativnih, tehničnih in obratovalnih pogojev, ki morajo biti harmonizirani na ravni podsistemov in na ravni vmesnikov med podsistemi, ter pričakovano ravnjo harmonizacije;

(d) posebnimi železniškimi postopki za ocenjevanje skladnosti komponent interoperabilnosti ali njihove primernosti za uporabo;

(e) posebnimi železniškimi postopki za oceno ES - verifikacije za podsisteme;

(f) kategorijami osebja, vključenega v delovanje in vzdrževanje zadevnih podsistemov in splošnimi cilji za določanje minimalnih zahtev za poklicno usposobljenost ter zdravstvene in varnostne pogoje za osebje;

(g) vsemi drugimi potrebnimi elementi, ki jih je treba upoštevati za zagotavljanje interoperabilnosti železniškega sistema Unije na podlagi člena 1(1) in (2), kot je uskladitev TSI z evropskimi in mednarodnimi standardi ali specifikacijami.

Pri sprejemanju teh delegiranih aktov Komisija utemelji potrebo po novi ali bistveno spremenjeni TSI, vključno z oceno njenega učinka na veljavne predpise in tehnične specifikacije.

2. Da bi zagotovili enotno izvajanje delegiranih aktov iz odstavka 1, Komisija zahteva, da Agencija pripravi osnutke TSI in njihove spremembe ter oblikuje ustrezna priporočila za Komisijo.

▼B

Vsak osnutek TSI se izdela v naslednjih fazah:

(a) Agencija določi osnovne parametre za TSI, kakor tudi vmesnike do drugih podsistemov ter po potrebi tudi vsak drug poseben primer;

(b) Agencija na podlagi osnovnih parametrov iz točke (a) izdela osnutek TSI. Po potrebi upošteva tehnični napredek, že opravljeno delo pri standardizaciji, že vzpostavljene delovne skupine in priznano raziskovalno delo.

3. Da bi našli in izvajali najprimernejše tehnične rešitve, Agencija pri pripravi ali pregledu posameznih TSI, vključno z osnovnimi parametri, upošteva predvidene stroške in koristi vseh upoštevanih rešitev, skupaj z vmesniki med njimi. Ta ocena navaja pričakovani učinek na vse vpletene izvajalce in gospodarske subjekte in ustrezno upošteva zahteve Direktive (EU) 2016/798. Države članice pri tem ocenjevanju sodelujejo tako, da po potrebi priskrbijo potrebne podatke.

4. Agencija pripravi TSI in njihove spremembe v skladu s členoma 5 in 19 Uredbe (EU) 2016/796 ter pri tem izpolnjuje merila odprtosti, konsenza in preglednosti, kot so opredeljena v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1025/2012.

5. Odbor iz člena 51 (v nadaljnjem besedilu: odbor) se redno obvešča o pripravljalnem delu glede TSI. V okviru tega dela lahko Komisija, da se upoštevajo delegirani akti iz odstavka 1 tega člena, oblikuje opis vseh pristojnosti in nalog ali koristna priporočila v zvezi z izdelavo TSI ter analizo stroškov in koristi. Komisija lahko zlasti zahteva preučitev drugih možnih rešitev ter da se v poročilu, ki se priloži osnutku TSI, navede ocene stroškov in koristi v zvezi s temi drugimi rešitvami

6. Kadar morajo zaradi tehnične združljivosti različni podsistemi začeti obratovati hkrati, morajo biti datumi uporabe zadevnih TSI isti.

7. Pri pripravi, sprejemanju ali pregledu TSI Agencija upošteva mnenje uporabnikov v zvezi z značilnostmi, ki imajo neposreden vpliv na razmere, v katerih uporabljajo podsisteme. V ta namen se Agencija na stopnji priprave osnutkov ter pregleda TSI posvetuje z združenji in organi, ki zastopajo uporabnike. K osnutku TSI priloži poročilo o rezultatih tega posvetovanja.

8. V skladu s členom 7 Uredbe (EU) 2016/796 Komisija s pomočjo odbora sestavi in redno posodablja seznam združenj in organov, ki zastopajo potnike in s katerimi se opravi posvetovanje. Seznam je na zahtevo države članice ali pobudo Komisije mogoče ponovno pregledati in posodobiti.

9. Pri pripravi ali pregledu TSI Agencija upošteva mnenje socialnih partnerjev v zvezi s poklicno usposobljenostjo ter zdravstvenimi in varnostnimi pogoji pri delu iz točke (g) člena 4(3). Agencija se v ta

▼B

namen posvetuje s socialnimi partnerji, preden Komisiji predloži priporočila glede TSI in njihovih sprememb. Posvetovanje s socialnimi partnerji poteka v okviru odbora za sektorski dialog, ustanovljenega v skladu s Sklepom Komisije 98/500/ES ([1]). Socialni partnerji dajo svoje mnenje v treh mesecih po posvetovanjih.

10. Kadar revizija TSI vodi do spremembe zahtev, nova različica TSI zagotovi združljivost s podsistemi, ki so že začeli obratovati ob upoštevanju prejšnjih različic TSI.

11. Komisija z izvedbenimi akti določi TSI za izvajanje posebnih ciljev, določenih v delegiranih aktih iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3). Vsebujejo vse elemente, naštete v členu 4(3), in izpolnjujejo vse zahteve iz člena 4(4) do (6) in (8).

▼M2

12. Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi odstavka 1 in izvedbenih aktov na podlagi odstavka 11 o umetnointeligenčnih sistemih, ki so varnostne komponente v smislu Uredbe (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), se upoštevajo zahteve iz poglavja III, oddelek 2, navedene uredbe.

▼B

Člen 6

Pomanjkljivosti v TSI

1. Če se po sprejetju TSI zdi, da so v njej pomanjkljivosti, se TSI spremeni v skladu s členom 5(11). Kadar je primerno, Komisija ta postopek uporabi brez odlašanja. Takšne pomanjkljivosti vključujejo primere, ki bi lahko privedli do nevarnega obratovanja v državi članici.

2. Do pregleda TSI lahko Komisija zahteva mnenje Agencije. Komisija preuči mnenje Agencije in o svojih ugotovitvah obvesti odbor.

3. Na zahtevo Komisije mnenje Agencije iz odstavka 2 predstavlja sprejemljiv način skladnosti in se zato lahko uporablja za ocenjevanje projektov pred sprejetjem revidirane TSI.

4. Vsak član mreže predstavniških organov iz člena 38(4) Uredbe (EU) 2016/796 lahko Komisijo obvesti o morebitnih pomanjkljivosti TSI.

([1]) Sklep Komisije 98/500/ES z dne 20. maja 1998 o ustanovitvi Odborov sektorskega dialoga med socialnimi partnerji na evropski ravni (UL L 225, 12.8.1998, str. 27).

([2]) Uredba (EU) 2024/1689 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o določitvi harmoniziranih pravil o umetni inteligenci in spremembi uredb (ES) št. 300/2008, (EU) št. 167/2013, (EU) št. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 in (EU) 2019/2144 ter direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 in (EU) 2020/1828 (Akt o umetni inteligenci) (UL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

▼B

Člen 7

Neuporaba TSI

1. Države članice lahko prosilcu dovolijo, da ne uporablja ene ali več TSI ali njihovih delov v naslednjih primerih:

(a) za predlagan nov podsistem ali njegov del, za obnovo ali nadgradnjo obstoječega podsistema ali njegovega dela ali za vsak element iz člena 1(1), ki je na datum začetka uporabe zadevnih TSI v poznejši fazi razvoja ali je predmet pogodbe, ki se izvaja;

(b) če po nesreči ali naravni katastrofi pogoji za hitro obnovitev omrežja ekonomsko ali tehnično ne dopuščajo delne ali popolne uporabe ustreznih TSI; neuporaba TSI se v takem primeru časovno omeji na čas pred obnovitvijo omrežja;

(c) za vsako predlagano obnovo, razširitev ali nadgradnjo obstoječega podsistema ali njegovega dela, če bi uporaba zadevnih TSI škodila ekonomski izvedljivosti projekta in/ali združljivosti železniškega sistema v zadevni državi članici, na primer v zvezi z nakladalnim profilom, tirno širino, razdaljo med tiri ali elektrifikacijsko napetostjo;

(d) za vozila, ki prihajajo iz tretjih držav ali so namenjena v tretje države, v katerih se tirna širina razlikuje od tiste v glavnem železniškem omrežju znotraj Unije;

(e) za predlagan nov podsistem ali za predlagano obnovo ali nadgradnjo obstoječega podsistema na ozemlju zadevne države članice, če je njeno železniško omrežje zaradi morja izolirano ali ločeno ali je zaradi posebnih geografskih razmer ločeno od železniškega omrežja preostalega dela Unije.

2. V primeru iz točke (a) odstavka 1 zadevna država članica v enem letu od začetka veljavnosti TSI Komisiji posreduje seznam projektov, ki potekajo na njenem ozemlju in so z vidika zadevne države članice v poznejši fazi razvoja.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 1 zadevna država članica sporoči Komisiji svojo odločitev o neuporabi ene ali več TSI ali njihovih delov.

4 Zadevna država članica v primerih iz točk (a), (c), (d) in (e) odstavka 1 tega člena Komisiji predloži zahtevek za neuporabo TSI ali njihovih delov, skupaj z dokumentacijo, v kateri utemelji svoj zahtevek in navede druge določbe, ki jih namerava uporabljati namesto TSI. V primeru iz točke (e) odstavka 1 tega člena Komisija preuči zahtevek in se na podlagi popolnosti in skladnosti podatkov iz dokumentacije odloči, ali bo zahtevek sprejela ali zavrnila. V primerih iz točk (c) in (d) odstavka 1 tega člena Komisija sprejme odločitev z izvedbenimi akti na podlagi takšne preučitve. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

V primerih iz tretjega pododstavka člena 21(6) prosilec predloži dokumentacijo Agenciji. Agencija se posvetuje z ustreznimi varnostnimi organi in svoje končno mnenje sporoči Komisiji.

▼B

5. Komisija z izvedbenim aktom določi podatke, ki jih je treba vključiti v dokumentacijo iz odstavka 4, zahtevano obliko navedene dokumentacije in način posredovanja. Izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

6. Do odločitve Komisije lahko država članica brez odlašanja uporablja druge določbe iz odstavka 4.

7. Komisija sprejme odločitev v štirih mesecih po vložitvi zahtevka s popolno dokumentacijo. Če takšne odločitve ni, se šteje, da je zahtevek sprejet.

8. Države članice so obveščene o rezultatih preučitve in izidu postopka iz odstavka 4.

POGLAVJE III

KOMPONENTE INTEROPERABILNOSTI

Člen 8

Pogoji za dajanje komponent interoperabilnosti na trg

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se komponente interoperabilnosti:

(a) dajo na trg le, če omogočajo doseči interoperabilnost železniškega sistema Unije in hkrati izpolnjujejo bistvene zahteve;

(b) uporabljajo na področju uporabe, ki so mu namenjene, ter primerno vgradijo in vzdržujejo.

Ta odstavek ne preprečuje, da bi se te komponente dale na trg za drugo uporabo.

2. Države članice na svojem ozemlju in na podlagi te direktive ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja komponent interoperabilnosti na trg za uporabo v železniškem sistemu Unije, če so te komponente v skladu s to direktivo. Zlasti ne smejo zahtevati preverjanj, ki so že bila opravljena v okviru postopka za izjavo ES o skladnosti ali primernosti za uporabo, kakor je določeno v členu 10.

Člen 9

Skladnost ali primernost za uporabo

1. V državah članicah in za Agencijo velja, da komponente interoperabilnosti izpolnjujejo bistvene zahteve, če so skladne s pogoji iz ustrezne TSI ali ustreznih evropskih specifikacij, izdelanih zaradi uskladitve s temi pogoji. Izjava „ES“ o skladnosti ali primernosti za uporabo dokazuje, da so bili za komponente interoperabilnosti uporabljeni postopki iz ustrezne TSI za oceno skladnosti ali primernosti za uporabo.

2. Če je tako zahtevano v TSI, se izjavi „ES“ doda:

(a) potrdilo, ki ga izda(-jo) priglašeni organ(-i), o dejanski skladnosti komponente interoperabilnosti, obravnavane ločeno, s tehničnimi specifikacijami, ki morajo biti izpolnjene;

(b) potrdilo, ki ga izda(-jo) priglašeni organ(-i), o primernosti komponente interoperabilnosti za uporabo, obravnavane v njenem železniškem okolju, zlasti kadar gre zadevne funkcionalne zahteve.

▼B

3. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik izjavo ES datira in podpiše.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi predlogo izjave ES o skladnosti komponent interoperabilnosti ali njihovi primernosti za uporabo in seznam dokumentacije, ki jo je treba predložiti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

5. Rezervni deli za podsisteme, ki že obratujejo, ko začne veljati ustrezna TSI, se lahko vgradijo v te podsisteme, ne da bi zanje veljal odstavek 1.

6. TSI lahko predvidevajo prehodno obdobje za železniške proizvode, opredeljene v teh TSI kot komponente interoperabilnosti, ki so že bile dane na trg, ko TSI začnejo veljati. Te komponente morajo biti skladne s členom 8(1).

Člen 10

Postopek za izjavo ES o skladnosti ali primernosti za uporabo

1. Za izdajo izjave ES o skladnosti komponente interoperabilnosti ali njeni primernosti za uporabo proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik uporablja določbe iz ustreznih TSI.

2. Če je tako zahtevano v zadevni TSI, opravi ocenjevanje skladnosti komponente interoperabilnosti ali njene primernosti za uporabo priglašeni organ, pri katerem je proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik vložil zahtevo.

3. Kadar je treba pri komponentah interoperabilnosti upoštevati druge pravne akte Unije, ki zajemajo druge vidike, je treba v izjavi „ES“ o skladnosti ali primernosti za uporabo navesti, da komponente interoperabilnosti izpolnjujejo tudi zahteve, določene v teh drugih pravnih aktih.

4. Kadar niti proizvajalec niti njegov pooblaščeni zastopnik nista izpolnila obveznosti iz odstavkov 1 in 3, je te obveznosti dolžna izpolniti katera koli oseba, ki da komponente interoperabilnosti na trg. Za namene te direktive veljajo enake obveznosti za vse osebe, ki sestavijo komponente interoperabilnosti ali njihove dele različnega izvora ali proizvajajo komponente interoperabilnosti za lastno uporabo.

5. Če država članica ugotovi, da je bila izjava ES sestavljena neustrezno, zagotovi, da se komponenta interoperabilnosti ne da na trg. V takšnem primeru se od proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika zahteva, da ponovno vzpostavi skladnost komponente interoperabilnosti pod pogoji, ki jih določi ta država članica.

Člen 11

Neskladnost komponent interoperabilnosti z bistvenimi zahtevami

1. Kadar država članica ugotovi, da komponenta interoperabilnosti, ki ima izjavo ES o skladnosti ali primernosti za uporabo in ki je dana na trg ter uporabljena v skladu z namenom, verjetno ne bo izpolnjevala bistvenih zahtev, ta država članica stori vse potrebno za omejitev

▼B

njenega področja uporabe, prepoved njene uporabe, njen umik s trga ali njen odpoklic. Država članica takoj obvesti Komisijo, Agencijo in druge države članice o ukrepih, ki jih je sprejela, in svojo odločitev obrazloži, pri čemer zlasti navede, ali neskladnost izhaja iz:

(a) neizpolnjevanja bistvenih zahtev;

(b) nepravilne uporabe evropskih specifikacij, kadar se sklicuje na uporabo takšnih specifikacij;

(c) neprimernosti evropskih specifikacij.

2. Agencija v skladu z mandatom, ki ji ga podeli Komisija, brez odlašanja, vsekakor pa v 20 dneh po datumu prejema mandata, začne postopek posvetovanja z zadevnimi stranmi. Kadar Agencija po posvetovanju ugotovi, da je ukrep neupravičen, o tem takoj obvesti Komisijo, državo članico, ki je dala pobudo, pa tudi druge države članice ter proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika. Kadar Agencija ugotovi, da je ukrep upravičen, o tem takoj obvesti države članice.

3. Kadar je odločitev iz odstavka 1 sprejeta zaradi neustreznih evropskih specifikacij, države članice, Komisija ali Agencija, kakor je ustrezno, uporabijo enega od naslednjih ukrepov:

(a) delni ali popolni umik zadevne specifikacije iz publikacij, v katerih je objavljena;

(b) če je zadevna specifikacija harmonizirani standard, omejitev ali umik tega standarda v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012

(c) pregled TSI v skladu s členom 6.

4. Kadar komponenta interoperabilnosti, ki ima izjavo ES o skladnosti, ni skladna z bistvenimi zahtevami, pristojna država članica sprejme ustrezne ukrepe proti sestavljavcu izjave, ne glede na to, kateri subjekt to je, ter o tem obvesti Komisijo in druge države članice.

POGLAVJE IV

PODSISTEMI

Člen 12

Prosti pretok podsistemov

Brez poseganja v določbe poglavja V in iz razlogov, povezanih s to direktivo, države članice na svojem ozemlju ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati gradnje, začetka obratovanja in obratovanja strukturnih podsistemov, ki sestavljajo železniški sistem in izpolnjujejo bistvene zahteve. Zlasti ne smejo zahtevati preverjanj, ki so že bila opravljena:

(a) v okviru postopka za pridobitev ES - izjave o verifikaciji, ali

(b) v drugih državah članicah, pred začetkom veljavnosti te direktive ali po njem, da bi se preverila skladnost z enakimi zahtevami v enakih obratovalnih pogojih.

▼B

Člen 13

Skladnost s TSI in nacionalnimi predpisi

1. Agencija in nacionalni varnostni organi štejejo, da tisti strukturni podsistemi, ki sestavljajo železniški sistem in imajo bodisi ES - izjavo o verifikaciji, izdano na podlagi TSI v skladu s členom 15, bodisi izjavo o verifikaciji, izdano na podlagi nacionalnih predpisov v skladu s členom 15(8), ali oboje, izpolnjujejo bistvene zahteve.

2. Nacionalni predpisi, ki se uporabljajo za izpolnjevanje bistvenih zahtev, in po potrebi sprejemljivi nacionalni načini skladnosti se uporabljajo v naslednjih primerih:

(a) če TSI ne zajemajo ali ne zajemajo v celoti določenih vidikov, ki ustrezajo bistvenim zahtevam, vključno z odprtimi vprašanji iz člena 4(6);

(b) če je bila v skladu s členom 7 priglašena neuporaba ene ali več TSI ali njihovih delov;

(c) če poseben primer zahteva uporabo tehničnih predpisov, ki niso vključeni v ustrezne TSI;

(d) če se nacionalni predpisi uporabljajo za opredelitev obstoječih sistemov, vendar samo za ocenjevanje tehnične združljivosti vozila in omrežja;

(e) za omrežja in vozila, ki niso zajeta v TSI;

(f) kot nujen začasni preventivni ukrep, zlasti po nesreči.

Člen 14

Priglasitev nacionalnih predpisov

1. Države članice Komisiji in Agenciji priglasijo obstoječe nacionalne predpise iz člena 13(2) v naslednjih primerih:

(a) če nacionalni predpis ni bil priglašen oziroma nacionalni predpisi niso bili priglašeni do 15. junija 2016. V tem primeru se priglasijo do 16. decembra 2016;

(b) vsakič, ko se predpisi spremenijo;

(c) če je bil predložen nov zahtevek v skladu s členom 7 za neuporabo TSI;

(d) če so po objavi ali reviziji zadevne TSI nacionalni predpisi postali nepotrebni.

2. Države članice celotno besedilo nacionalnih predpisov iz odstavka 1 priglasijo prek ustreznega sistema IT v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2016/796.

3. Države članice zagotovijo, da so nacionalni predpisi iz odstavka 1, vključno s tistimi, ki urejajo vmesnike med vozili in omrežji, zlahka dostopni, v javni uporabi in da je v njih uporabljeno izrazje, ki ga lahko razumejo vse zainteresirane strani. Od držav članic se lahko zahteva, da zagotovijo dodatne informacije o teh nacionalnih predpisih.

▼B

4. Države članice lahko nove nacionalne predpise določijo samo v naslednjih primerih:

(a) če TSI bistvenih zahtev ne izpolnjuje v celoti;

(b) kot nujen preventivni ukrep, zlasti po nesreči.

5. Države članice pravočasno in v skladu z roki iz člena 25(1) Uredbe (EU) 2016/796 prek ustreznega sistema IT v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2016/796 predložijo osnutke novih nacionalnih predpisov Agenciji in Komisiji v preučitev, preden se novi nacionalni predpisi uvedejo v nacionalne pravne sisteme, pri čemer utemeljijo uvedbo novega nacionalnega predpisa. Države članice zagotovijo, da je osnutek dovolj izdelan, da lahko Agencija opravi pregled v skladu s členom 25(2) Uredbe (EU) 2016/796.

6. Ko države članice sprejmejo nov nacionalni predpis, ga priglasijo Agenciji in Komisiji prek ustreznega sistema IT v skladu s členom 27 Uredbe (EU) 2016/796.

7. Države članice lahko v primeru nujnih preventivnih ukrepov nemudoma sprejmejo in uporabijo novi nacionalni predpis. Ta predpis se priglasi v skladu s členom 27(2) Uredbe (EU) 2016/796, Agencija pa ga oceni v skladu s členom 26(1), (2) in (5) navedene uredbe.

8. Države članice pri priglasitvi nacionalnega predpisa iz odstavka 1 ali novega nacionalnega predpisa utemeljijo potrebnost tega predpisa zaradi izpolnitve bistvene zahteve, ki še ni zajeta v ustrezni TSI.

9. Agencija v skladu s postopki, določenimi v členih 25 in 26 Uredbe (EU) 2016/796, preuči osnutke nacionalnih predpisov in nacionalne predpise iz odstavka 1.

10. Komisija z izvedbenimi akti določi razvrstitev priglašenih nacionalnih predpisov v različne skupine z namenom olajšanja vzajemnega priznavanja v različnih državah članicah in dajanja vozil na trg, tudi kar zadeva združljivost fiksne in mobilne opreme. Ti izvedbeni akti temeljijo na napredku, ki ga Agencija doseže na področju vzajemnega priznavanja, in se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

Agencija nacionalne predpise, priglašene v skladu s tem členom, razvrsti v skladu z izvedbenimi akti iz prvega pododstavka.

11. Države članice se lahko odločijo, da ne priglasijo predpisov in omejitev izključno lokalne narave. V takšnih primerih države članice te predpise in omejitve navedejo v registrih infrastrukture iz člena 49.

12. Nacionalni predpisi, priglašeni v skladu s tem členom, niso predmet postopka priglasitve, kot je določen v Direktivi (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

13. Nacionalni predpisi, ki niso priglašeni v skladu s tem členom, se ne uporabljajo za namene te direktive.

([1]) Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1)

▼B

Člen 15

Postopek za izdajo ES - izjave o verifikaciji

1. Za izdajo ES- izjave o verifikaciji, potrebne za dajanje na trg in začetek obratovanja iz poglavja V, prosilec od organa ali organov, ki so pristojni za oceno skladnosti in ki jih je prosilec v ta namen izbral, zahteva, naj uporabijo postopek za ES verifikacijo iz Priloge IV.

2. Prosilec izda ES - izjavo o verifikaciji podsistema. Prosilec na lastno odgovornost izjavi, da je bil zadevni podsistem predmet ustreznih postopkov verifikacije in da izpolnjuje zahteve iz ustreznega prava Unije in vseh ustreznih nacionalnih predpisov. Prosilec ES - izjavo o verifikaciji in spremno dokumentacijo datira in podpiše.

3. Naloga priglašenega organa, odgovornega za ES - verifikacijo za podsistem, se začne v fazi zasnove in zajema celotno obdobje proizvodnje do faze odobritve, preden je podsistem dan na trg ali preden začne obratovati. V skladu z ustrezno TSI obsega tudi verifikacijo vmesnikov zadevnega podsistema glede na sistem, v katerega se vgradi.

4. Prosilec je odgovoren za izdelavo tehnične dokumentacije, ki mora biti priložena ES - izjavi o verifikaciji. Ta tehnična dokumentacija vsebuje vse potrebne dokumente v zvezi z značilnostmi podsistema in po potrebi vse dokumente, ki potrjujejo skladnost komponent interoperabilnosti. Vsebuje tudi vse elemente v zvezi s pogoji in omejitvami uporabe ter z navodili o servisiranju, stalnem in rednem spremljanju, prilagajanju in vzdrževanju.

5. V primeru obnove ali nadgradnje podsistema, zaradi katere se spremeni tehnična dokumentacija in ki vpliva na veljavnost že opravljenih postopkov verifikacije, prosilec oceni, ali je potrebna nova ES - izjava o verifikaciji.

6. Priglašeni organ lahko izda vmesno izjavo o verifikaciji, da pokrije določene faze verifikacijskega postopka ali določene dele podsistema.

7. Če ustrezne TSI to omogočajo, lahko priglašeni organ izda potrdila o verifikaciji za enega ali več podsistemov ali določene dele teh podsistemov.

8. Države članice imenujejo organe, odgovorne za izvajanje verifikacijskega postopka na podlagi nacionalnih predpisov. V zvezi s tem so imenovani organi odgovorni za naloge, ki so povezane s tem. Brez poseganja v člen 30 lahko država članica priglašeni organ določi za imenovani organ, zato lahko v tem primeru celotni postopek izvede en organ za ocenjevanje skladnosti.

9. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi:

(a) podrobnosti postopkov ES - verifikacije za podsisteme, vključno s postopkom verifikacije na podlagi nacionalnih predpisov in dokumenti, ki jih mora za namen tega postopka predložiti prosilec;

(b) predloge za ES - izjavo o verifikaciji, tudi vmesno izjavo o verifikaciji v primeru spremembe podsistema ali v primeru dodatnih verifikacij, in predloge za dokumente tehnične dokumentacije, ki mora biti priložena tem izjavam, ter predloge za potrdila o verifikaciji.

▼B

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

Člen 16

Neizpolnjevanje bistvenih zahtev pri podsistemih

1. Kadar država članica ugotovi, da strukturni podsistem, za katerega obstaja ES - izjava o verifikaciji, ki jo spremlja tehnična dokumentacija, ne upošteva v celoti določb te direktive in še posebej ne izpolnjuje bistvenih zahtev, lahko zahteva, da se opravijo dodatna preverjanja.

2. Država članica, ki poda zahtevo, takoj obvesti Komisijo o vseh zahtevanih dodatnih preverjanjih in navede razloge zanje. Komisija se posvetuje z zainteresiranimi stranmi.

3. Država članica, ki poda zahtevo, navede, ali je nepopolno upoštevanje te direktive posledica:

(a) neupoštevanja bistvenih zahtev ali TSI ali nepravilne uporabe TSI; v tem primeru Komisija takoj obvesti državo članico, v kateri prebiva oseba, ki je sestavila nepravilno ES - izjavo o verifikaciji, in od te države članice zahteva, da sprejme ustrezne ukrepe;

(b) neustreznosti TSI; v tem primeru se uporabi postopek za spremembo TSI iz člena 6.

Člen 17

Domneva o skladnosti

Za komponente interoperabilnosti in podsisteme, ki so skladni s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklicevanja so bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladni z bistvenimi zahtevami, ki so zajete v navedenih standardih ali njihovih delih.

POGLAVJE V

DAJANJE NA TRG IN ZAČETEK OBRATOVANJA

Člen 18

Dovoljenje za začetek obratovanja fiksnih naprav

1. Podsistemi vodenja-upravljanja in signalizacije ob progi ter energetski in infrastrukturni podsistemi lahko začnejo obratovati samo, če so zasnovani, zgrajeni in vgrajeni tako, da izpolnjujejo bistvene zahteve, in imajo ustrezno dovoljenje v skladu z odstavkoma 3 in 4.

2. Vsak nacionalni varnostni organ dovoli začetek obratovanja tistih energetskih in infrastrukturnih podsistemov ter podsistemov vodenja-upravljanja in signalizacija ob progi, ki se nahajajo ali obratujejo na ozemlju njegove države članice.

3. Nacionalni varnostni organi zagotovijo podrobna navodila o tem, kako se pridobijo dovoljenja iz tega člena. Dokument z navodili za predložitev vloge, ki opisuje in razlaga zahteve za ta dovoljenja ter navaja zahtevano dokumentacijo, se prosilcem zagotovi brezplačno. Agencija in nacionalni varnostni organi sodelujejo pri posredovanju takšnih informacij.

▼B

4. Prosilec predloži zahtevo za dovoljenje za začetek obratovanja fiksnih naprav nacionalnemu varnostnemu organu. Vlogi se priloži dokumentacija, ki vključuje dokazila o:

(a) izjavah o verifikaciji iz člena 15;

(b) tehnični združljivosti podsistemov s sistemom, v katerega bodo vključeni, izdana na podlagi ustreznih TSI, nacionalnih predpisov in registrov;

(c) varni vključitvi podsistemov, izhajajoč iz ustreznih TSI, nacionalnih predpisov in skupnih varnostnih metod (SVM) iz člena 6 Direktive (EU) 2016/798;

(d) pozitivni odločitvi Agencije, sprejeti v skladu s členom 19 te direktive, če gre za podsisteme vodenja-upravljanja in signalizacije ob progi, ki so opremljeni z evropskim sistemom vodenja vlakov (*European Train Control System* – ETCS) in/ali globalnim mobilnim radijskim komunikacijskim sistemom za železnice (*Global System for Mobile Communications railway* – GSM-R), ali dokazila o upoštevanju rezultata postopka iz člena 30(2) Uredbe (EU) 2016/796, če se po zadevni pozitivni odločitvi spremeni osnutek razpisnih zahtev ali opis načrtovanih tehničnih rešitev.

5. Nacionalni varnostni organ prosilcu v enem mesecu po prejemu njegove zahteve sporoči, da je dokumentacija popolna, ali pa prosi za ustrezne dopolnilne informacije in določi razumen rok za njihovo predložitev.

Nacionalni varnostni organ preveri popolnost, ustreznost in doslednost dokumentacije, ter – če gre za opremo ERTMS ob progi – upoštevanje pozitivne odločitve Agencije, sprejete v skladu s členom 19 te direktive, in po potrebi upoštevanje rezultata postopka iz člena 30(2) Uredbe (EU) 2016/796. Nacionalni varnostni organ na podlagi takšnega preverjanja izda dovoljenje za začetek obratovanja fiksnih naprav ali pa prosilcu sporoči svojo negativno odločitev, in sicer v vnaprej določenem, razumnem roku, vsekakor pa v štirih mesecih od prejema vseh ustreznih informacij.

6. V primeru obnove ali nadgradnje obstoječih podsistemov prosilec nacionalnemu varnostnemu organu pošlje dokumentacijo z opisom projekta. Nacionalni varnostni organ prosilcu v enem mesecu po prejemu njegove zahteve sporoči, da je dokumentacija popolna, ali pa prosi za ustrezne dopolnilne informacije in določi razumen rok za njihovo predložitev. Nacionalni varnostni organ pregleda dokumentacijo, pri čemer – če gre za projekte ERTMS ob progi – tesno sodeluje z Agencijo, in na podlagi naslednjih meril odloči, ali je potrebno novo dovoljenje za začetek obratovanja:

(a) predvidena dela lahko škodljivo vplivajo na splošno varnost zadevnega podsistema;

(b) to zahtevajo ustrezne TSI;

(c) to zahtevajo nacionalni izvedbeni načrti držav članic ali

(d) se spremeni vrednost parametrov, na podlagi katerih je bilo dovoljenje že odobreno.

▼B

Nacionalni varnostni organ odločitev sprejme v vnaprej določenem, razumnem roku, najkasneje pa v štirih mesecih od prejema vseh ustreznih informacij.

7. Nacionalni varnostni organ vsako odločitev o zavrnitvi zahteve za dovoljenje za začetek obratovanja fiksnih naprav ustrezno obrazloži. Prosilec lahko v enem mesecu od prejema negativne odločitve vloži zahtevo, da nacionalni varnostni organ ponovno preuči svojo odločitev. Zahtevo utemelji. Nacionalni varnostni organ ima na voljo dva meseca od datuma prejema zahteve za ponovno preučitev, da potrdi ali spremeni svojo odločitev. Če nacionalni varnostni organ potrdi negativno odločitev, lahko prosilec vloži pritožbo pri pritožbenem organu, ki ga zadevna država članica imenuje v skladu s členom 18(3) Direktive (EU) 2016/798.

Člen 19

Harmonizirano izvajanje ERTMS v Uniji

1. Če gre za podsisteme vodenja-upravljanja in signalizacije ob progi, ki so opremljeni z ETCS in/ali GSM-R, Agencija zagotovi harmonizirano izvajanje ERTMS v Uniji.

2. Za zagotovitev harmoniziranega izvajanja ERTMS in interoperabilnosti na ravni Unije Agencija pred vsakršnim povabilom k oddaji ponudb v zvezi z opremo ob progi v okviru ERTMS preveri, da so načrtovane tehnične rešitve v celoti skladne z ustreznimi TSI in torej popolnoma interoperabilne.

3. Prosilec vloži zahtevo za odobritev s strani Agencije. Vlogi v zvezi s posameznimi projekti ERTMS ali za skupek projektov, progo, skupino prog ali omrežje se priloži dokumentacija, ki vključuje:

(a) osnutek razpisnih zahtev ali opis načrtovanih tehničnih rešitev;

(b) dokazilo o pogojih, potrebnih za tehnično in operativno združljivost podsistema z vozili, ki naj bi obratovala v zadevnem omrežju;

(c) dokazilo o skladnosti načrtovanih tehničnih rešitev z ustreznimi TSI;

(d) vse druge zadevne dokumente, na primer mnenja nacionalnega varnostnega organa, izjave o verifikaciji ali potrdila o skladnosti.

Ta vloga in informacije o vseh vlogah, poteku zadevnih postopkov in njihovem izidu ter, kadar je primerno, zahtevah in odločitvah komisije za pritožbe se predložijo prek točke „vse na enem mestu“ iz člena 12 Uredbe (EU) 2016/796.

Nacionalni varnostni organi lahko izdajo mnenje o zahtevi za odobritev bodisi prosilcu pred vložitvijo zahteve bodisi Agenciji po tej vložitvi.

4. Agencija prosilcu v enem mesecu po prejemu njegove zahteve sporoči, da je dokumentacija popolna, ali pa prosi za ustrezne dopolnilne informacije in določi razumen rok za njihovo predložitev.

▼B

Agencija sprejme pozitivno odločitev ali pa prosilca obvesti o morebitnih pomanjkljivostih, in sicer v vnaprej določenem, razumnem roku, vsekakor pa v dveh mesecih od prejema vseh ustreznih informacij. Mnenje Agencije temelji na dokumentaciji prosilca in morebitnih mnenjih nacionalnih varnostnih organov.

Če se prosilec strinja z ugotovitvijo Agencije, da obstajajo pomanjkljivosti, popravi projektno zasnovo in Agenciji predloži novo zahtevo za odobritev.

Če se z njeno ugotovitvijo ne strinja, se uporabi postopek iz odstavka 5.

V primeru iz točke (a) člena 7(1) prosilec ne zahteva nove ocene.

5. Če odločitev Agencije ni pozitivna, se ustrezno obrazloži. Prosilec lahko v enem mesecu po prejemu takšne odločitve vloži obrazloženo zahtevo, da Agencija ponovno preuči svojo odločitev. Agencija v dveh mesecih od datuma prejema zahteve svojo odločitev potrdi ali spremeni. Če Agencija svojo prvotno odločitev potrdi, se prosilec lahko pritoži pri komisiji za pritožbe, ustanovljeni v skladu s členom 55 Uredbe (EU) 2016/796.

6. Če se po zadevni pozitivni odločitvi spremeni osnutek razpisnih zahtev ali opis načrtovanih tehničnih rešitev, prosilec prek točke „vse na enem mestu“ iz člena 12 Uredbe (EU) 2016/796 brez nepotrebnega odlašanja obvesti Agencijo in nacionalni varnostni organ. V tem primeru se uporabi člen 30(2) navedene uredbe.

Člen 20

Dajanje mobilnih podsistemov na trg

1. Prosilec da mobilne podsisteme na trg samo, če so zasnovani, zgrajeni in vgrajeni tako, da izpolnjujejo bistvene zahteve.

2. Prosilec zlasti zagotovi, da je bila predložena ustrezna izjava o verifikaciji.

Člen 21

Dovoljenje za dajanje vozila na trg

1. Prosilec da vozilo na trg šele, ko prejme dovoljenje za dajanje vozila na trg, ki ga izda Agencija v skladu z odstavki 5 do 7 ali nacionalni varnostni organ v skladu z odstavkom 8.

2. Prosilec v vlogi za dovoljenje za dajanje vozila na trg navede področje uporabe vozila. Vloga vključuje dokazilo, da je bila preverjena tehnična združljivost vozila in omrežja na zadevnem področju uporabe.

3. Vlogi za dovoljenje za dajanje vozila na trg se priloži dokumentacija o vozilu ali tipu vozil, ki vključuje dokazila o:

(a) dajanju mobilnih podsistemov, iz katerih je sestavljeno vozilo, na trg v skladu s členom 20, na podlagi ES -izjave o verifikaciji;

▼B

(b) tehnični združljivosti podsistemov iz točke (a) v vozilu, potrjeni na podlagi ustreznih TSI in, če je ustrezno, nacionalnih predpisov;

(c) varni vključitvi podsistemov iz točke (a) v vozilo, potrjeni na podlagi ustreznih TSI in, če je ustrezno, nacionalnih predpisov ter skupnih varnostnih metod iz člena 6 Direktive (EU) 2016/798;

(d) tehnični združljivosti vozila z omrežjem na področju uporabe iz odstavka 2, potrjeni na podlagi ustreznih TSI in, če je ustrezno, nacionalnih predpisov, registrov infrastrukture in SVM za ocenjevanje tveganja iz člena 6 Direktive (EU) 2016/798;

Ta vloga in informacije o vseh vlogah, poteku zadevnih postopkov in njihovem izidu ter, kadar je primerno, zahtevah in odločitvah komisije za pritožbe se predložijo prek točke „vse na enem mestu“ iz člena 12 Uredbe (EU) 2016/796.

Kadar koli je za pridobitev dokazil o tehnični združljivosti iz točk (b) in (d) prvega pododstavka treba izvesti poskusna obratovanja, lahko zadevni nacionalni varnostni organi prosilcu izdajo začasna dovoljenja za uporabo vozila v omrežju za namene praktičnih preverjanj. Upravljavec infrastrukture si v posvetovanju s prosilcem na vso moč prizadeva zagotoviti, da se vsa poskusna obratovanja izvedejo v treh mesecih po prejemu zahteve prosilca. Nacionalni varnostni organ po potrebi sprejme ukrepe za zagotovitev izvajanja teh poskusnih obratovanj.

4. Agencija ali v primeru odstavka 8 nacionalni varnostni organ izda dovoljenje za dajanje vozila na trg ali obvesti prosilca o svoji negativni odločitvi, in sicer v vnaprej določenem, razumnem roku, vsekakor pa v štirih mesecih od datuma, ko je od prosilca prejel vse ustrezne informacije. Agencija ali v primeru odstavka 8 nacionalni varnostni organ uporablja praktično ureditev za postopek za izdajo dovoljenj, ki se določi v izvedbenem aktu, kot je navedeno v odstavku 9. S temi dovoljenji se lahko vozila dajo na trg Unije.

5. Agencija dovoljenja za dajanje vozil na trg izda za vozila s področjem uporabe v eni ali več državah članicah. Za izdajo takšnih dovoljenj Agencija:

(a) oceni elemente dokumentacije iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka odstavka 3, da preveri popolnost, ustreznost in doslednost dokumentacije glede na ustrezne TSI, in

(b) dokumentacijo prosilca pošlje v oceno nacionalnim varnostnim organom, ki jih zadeva predvideno področje uporabe, da preverijo njeno popolnost, ustreznost in doslednost glede na točko (d) prvega pododstavka odstavka 3 ter glede na elemente iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 3 glede na ustrezne nacionalne predpise.

V okviru omenjenih ocenjevanj na podlagi točk (a) in (b) in v primeru upravičenega dvoma lahko Agencija ali nacionalni varnostni organi zahtevajo, da se izvedejo poskusna obratovanja v omrežju. Zaradi lažjega izvajanja teh poskusnih obratovanj lahko zadevni nacionalni

▼B

varnostni organi prosilcu izdajo začasna dovoljenja za uporabo vozila v omrežju za namene poskusnega obratovanja. Upravljavec infrastrukture si na vso moč prizadeva zagotoviti, da se vsa takšna poskusna obratovanja izvedejo v treh mesecih od prejema zahteve Agencije ali nacionalnega varnostnega organa.

6. Agencija prosilcu v enem mesecu po prejemu njegove zahteve sporoči, da je dokumentacija popolna, ali pa prosi za ustrezne dopolnilne informacije in določi razumen rok za njihovo predložitev. V zvezi s popolnostjo, ustreznostjo in doslednostjo dokumentacije lahko Agencija oceni tudi elemente iz točke (d) odstavka 3.

Agencija pri sprejemanju odločitve o izdaji dovoljenja za dajanje vozila na trg v celoti upošteva ocene iz odstavka 5. Agencija izda dovoljenje za dajanje na trg ali obvesti prosilca o svoji negativni odločitvi v vnaprej določenem, razumnem roku, vsekakor pa v štirih mesecih od prejema vseh ustreznih informacij.

V primeru neuporabe ene ali več TSI ali njihovih delov, kakor je navedeno v členu 7, Agencija izda dovoljenje za vozilo šele po tem, ko se uporabi postopek iz navedenega člena.

Agencija je v celoti odgovorna za dovoljenja, ki jih izda.

7. Ko se Agencija ne strinja z negativno oceno, ki jo v skladu s točko (b) odstavka 5 izvede eden ali več nacionalnih varnostnih organov, o tem obvesti zadevni organ ali organe in navede razloge za nestrinjanje. Agencija in nacionalni varnostni organ ali organi sodelujejo, da bi se dogovorili o oceni, ki bi bila sprejemljiva za vse. V tem procesu je udeležen tudi prosilec, če Agencija in nacionalni varnostni organ ali organi ocenijo, da je to potrebno. Če se o oceni, ki bi bila sprejemljiva za vse, ni mogoče dogovoriti v enem mesecu po tem, ko je Agencija obvestila nacionalni varnostni organ ali organe o svojem nestrinjanju, Agencija sprejme dokončno odločitev, razen če je oziroma so nacionalni varnostni organ ali organi zadevo predložil(-i) v arbitražo komisiji za pritožbe, ustanovljeni v skladu s členom 55 Uredbe (EU) 2016/796. Komisija za pritožbe v enem mesecu po prejemu zahteve nacionalnega varnostnega organa ali organov odloči, ali bo osnutek odločitve Agencije potrdila.

Kadar se komisija za pritožbe strinja z Agencijo, ta sprejme odločitev brez odlašanja.

Kadar se komisija za pritožbe strinja z negativno oceno nacionalnega varnostnega organa, Agencija izda dovoljenje za področje uporabe, iz katerega so izključeni deli omrežja, ki so prejeli negativno oceno.

Kadar se Agencija ne strinja s pozitivno oceno, ki jo v skladu s točko (b) odstavka 5 da eden ali več nacionalnih varnostnih organov, o tem obvesti zadevni organ ali organe in navede razloge za nestrinjanje. Agencija in nacionalni varnostni organ ali organi sodelujejo, da bi se dogovorili o oceni, ki bi bila sprejemljiva za vse. V tem procesu je udeležen tudi prosilec, če Agencija in nacionalni varnostni organ ali organi ocenijo, da je to potrebno. Če se o oceni, ki bi bila sprejemljiva za vse, ni mogoče dogovoriti v enem mesecu po tem, ko je Agencija obvestila nacionalni varnostni organ ali organe o svojem nestrinjanju, Agencija sprejme dokončno odločitev.

▼B

8. Kadar je področje uporabe omejeno na omrežje ali omrežja v eni državi članici, lahko nacionalni varnostni organ te države članice na svojo odgovornost in na zahtevo prosilca izda dovoljenje za dajanje vozila na trg. Za izdajo takšnih dovoljenj nacionalni varnostni organ oceni dokumentacijo glede na elemente iz odstavka 3 in v skladu s postopki, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 9. Nacionalni varnostni organ prosilcu v enem mesecu po prejemu njegove zahteve sporoči, da je dokumentacija popolna, ali pa prosi za ustrezne dopolnilne informacije. Po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi varnostnimi organi dovoljenje velja tudi za vozila, ki potujejo do postaj sosednjih držav članic s podobnimi značilnostmi omrežja, če so te postaje blizu meje, ne da bi bila potrebna razširitev področja uporabe. To posvetovanje lahko poteka za vsak primer posebej ali se uredi v čezmejnem dogovoru med nacionalnimi varnostnimi organi.

Če je področje uporabe omejeno na ozemlje ene države članice in v primeru, da se ne uporablja ena ali več TSI ali njihovi deli, kakor je navedeno v členu 7, nacionalni varnostni organ izda dovoljenje za vozilo šele po tem, ko se uporabi postopek iz navedenega člena.

Nacionalni varnostni organ je v celoti odgovoren za dovoljenja, ki jih izda.

9. Komisija do 16. Junija 2018 z izvedbenimi akti sprejme praktične ureditve, v katerih določi:

(a) kako bo prosilec izpolnjeval v tem členu postavljene zahteve za pridobitev dovoljenja za dajanje vozila na trg in dovoljenja za tip vozil, ter navede zahtevane dokumente;

(b) podrobnosti postopka za pridobitev dovoljenja, kot so postopkovne faze in roki za vsako fazo postopka;

(c) kako Agencija in nacionalni varnostni organ v različnih fazah postopka za predložitev vloge in pridobitev dovoljenja izpolnjujeta zahteve iz tega člena, tudi pri ocenjevanju prosilčeve dokumentacije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3). V njih se upoštevajo izkušnje, pridobljene pri pripravi dogovorov o sodelovanju iz odstavka 14 tega člena.

10. V dovoljenjih za dajanje vozila na trg se navedejo:

(a) področje oziroma področja uporabe;

(b) vrednosti parametrov iz TSI in po potrebi iz nacionalnih predpisov za preverjanje tehnične združljivosti vozila s področjem uporabe;

(c) skladnost vozila z ustreznimi TSI in sklopi nacionalnih predpisov, povezanih s parametri iz točke (b);

(d) pogoji za uporabo vozila in druge omejitve.

11. Vsaka odločitev o zavrnitvi dovoljenja za dajanje vozila na trg ali o izključitvi dela omrežja v skladu z negativno oceno, kot je navedeno v odstavku 7, se ustrezno utemelji. Prosilec lahko v enem mesecu od

▼B

prejema negativne odločitve zahteva, da Agencija ali, če je ustrezno, nacionalni varnostni organ, ponovno preuči odločitev. Agencija ali nacionalni varnostni organ ima na voljo dva meseca od datuma prejema zahteve za ponovno preučitev, da potrdi ali spremeni svojo odločitev.

Če je potrjena negativna odločitev Agencije, lahko prosilec vloži pritožbo pri komisiji za pritožbe, imenovani v skladu s členom 55 Uredbe (EU) 2016/796.

Če je potrjena negativna odločitev nacionalnega varnostnega organa, lahko prosilec vloži pritožbo pri pritožbenem organu v skladu z nacionalnim pravom. Države članice lahko za namen tega pritožbenega postopka imenujejo svoje regulatorne organe iz člena 55 Direktive 2012/34/EU. V tem primeru se uporablja člen 18(3) Direktive (EU) 2016/798.

12. V primeru obnove ali nadgradnje obstoječih vozil, ki že imajo dovoljenje za dajanje vozil na trg, je potrebno novo dovoljenje za dajanje vozila na trg, če:

(a) se spremenijo vrednosti parametrov iz točke (b) odstavka 10, ki so zunaj razpona sprejemljivih parametrov, kot so opredeljeni v TSI;

(b) lahko predvidena dela škodljivo vplivajo na splošno varnost zadevnega vozila, ali

(c) to zahtevajo ustrezne TSI.

13. Kadar želi prosilec razširiti področje uporabe vozila, ki že ima dovoljenje, dopolni dokumentacijo z ustreznimi dokumenti iz odstavka 3, ki zadevajo dodatno področje uporabe. Dokumentacijo predloži Agenciji, ki po končanju postopkov iz odstavkov 4 do 7 izda posodobljeno dovoljenje, ki obsega razširjeno področje uporabe.

Če je prosilec prejel dovoljenje za dajanje vozila na trg v skladu z odstavkom 8 in želi razširiti področje uporabe v eni sami državi članici, dopolni dokumentacijo z ustreznimi dokumenti iz odstavka 3, ki zadevajo dodatno področje uporabe. Dokumentacijo predloži nacionalnemu varnostnemu organu, ki po končanju postopkov iz odstavka 8 izda posodobljeno dovoljenje, ki obsega razširjeno področje uporabe.

14. Za namene odstavkov 5 in 6 tega člena Agencija sklene dogovore o sodelovanju z nacionalnimi varnostnimi organi v skladu s členom 76 Uredbe (EU) 2016/796. Ti dogovori so lahko specifični ali okvirni in lahko vključujejo enega ali več nacionalnih varnostnih organov. Vsebujejo podroben opis nalog in pogojev za rezultate, časovne roke, ki veljajo za njihovo uresničitev, ter porazdelitev pristojbin, ki jih plača

▼B

prosilec. Vključujejo lahko tudi podrobno ureditev sodelovanja v primeru omrežij, pri katerih je iz geografskih ali zgodovinskih razlogov potrebno posebno strokovno znanje, da se zmanjšajo upravne obremenitve in stroški prosilca. Kadar so takšna omrežja ločena od preostalega železniškega sistema Unije, lahko takšna podrobna ureditev sodelovanja zajema tudi možnost prenosa nalog na ustrezne nacionalne varnostne organe, če je to nujno za zagotavljanje učinkovite in sorazmerne porazdelitve virov za dovoljenja. Ti dogovori se sklenejo, preden Agencija začne izvajati naloge v zvezi z dovoljenji v skladu s členom 54(4) te direktive.

15. V primeru držav članic, v katerih je tirna širina omrežja drugačna od tirne širine glavnega železniškega omrežja znotraj Unije ter imajo omrežja identične tehnične in operativne zahteve kot v sosednjih tretjih državah, vsi zadevni nacionalni varnostni organi teh držav članic sklenejo z Agencijo poleg dogovorov o sodelovanju iz odstavka 14 še večstranski dogovor, v katerem opredelijo pogoje, pod katerimi bo dovoljenje za vozilo, izdano v eni od teh držav članic, veljavno tudi v drugih zadevnih državah članicah.

16. Ta člen se ne uporablja za tovorne vagone ali potniške vagone, ki so v skupni uporabi s tretjimi državami, v katerih je tirna širina drugačna od tirne širine glavnega železniškega omrežja znotraj Unije, ter so dovoljeni v skladu z drugačnim postopkom za izdajo dovoljenj za vozila. Predpisi, ki urejajo postopek za izdajanje dovoljenj za takšna vozila, se objavijo in priglasijo Komisiji. Skladnost teh vozil z bistvenimi zahtevami iz te direktive zagotovi zadevni prevoznik v železniškem prometu v okviru svojega sistema upravljanja varnosti. Komisija lahko na podlagi poročila Agencije izrazi mnenje o tem, ali so takšni predpisi skladni s cilji te direktive. Če predpisi niso skladni, lahko zadevne države članice in Komisija sodelujejo, da določijo, katere ustrezne ukrepe bi bilo treba sprejeti, pri čemer po potrebi vključijo zadevne mednarodne organe.

17. Država članica se lahko odloči, da se ta člen ne bo uporabljal za lokomotive ali vlake na lastni pogon, ki prihajajo iz tretjih držav in naj bi vozili do postaje, ki se nahaja v bližini meje na njenem ozemlju in je namenjena čezmejnim dejavnostim. Skladnost takšnih vozil z bistvenimi zahtevami iz te direktive zagotovi zadevni prevoznik v železniškem prometu v okviru svojega sistema upravljanja varnosti in po potrebi v skladu s členom 10(9) Direktive (EU) 2016/798.

Člen 22

Registracija vozil z dovoljenjem za dajanje na trg

1. Vozilo se pred prvo uporabo in po tem, ko je v skladu s členom 21 odobreno dovoljenje za dajanje na trg, na zahtevo imetnika registrira v registru vozil iz člena 47.

2. Vozilo, katerega področje uporabe je omejeno na ozemlje ene države članice, se registrira v tej državi članici.

3. Vozilo, katerega področje uporabe obsega ozemlje več kot ene države članice, se registrira v eni od zadevnih držav članic.

▼B

Člen 23

Preverjanja pred uporabo dovoljenih vozil

1. Preden prevoznik v železniškem prometu uporabi vozilo na področju uporabe, ki je navedeno v dovoljenju za dajanje na trg, preveri:

(a) da ima vozilo dovoljenje za dajanje na trg v skladu s členom 21 in je ustrezno registrirano;

(b) da je vozilo skladno s progo, in sicer na podlagi registra infrastrukture, ustreznih TSI ali drugih ustreznih informacij, ki jih upravljavec infrastrukture zagotovi brezplačno in v razumnem roku, če takšen register ne obstaja ali ni popoln, in

(c) da je vozilo ustrezno vgrajeno v vlakovno kompozicijo, v kateri naj bi obratovalo, pri čemer se upošteva sistem upravljanja varnosti iz člena 9 Direktive (EU) 2016/798 ter TSI o obratovanju in upravljanju prometa.

2. Za namene odstavka 1 lahko prevoznik v železniškem prometu izvede poskusna obratovanja v sodelovanju z upravljavcem infrastrukture.

Upravljavec infrastrukture si po posvetovanju s prosilcem na vso moč prizadeva zagotoviti, da se vsa poskusna obratovanja izvedejo v treh mesecih po prejemu zahteve prosilca.

Člen 24

Dovoljenje za tip vozil

1. Agencija ali, če je ustrezno, nacionalni varnostni organ lahko v skladu s postopkom iz člena 21 odobri dovoljenja za tip vozil. Vloga za pridobitev dovoljenja za tip vozil in informacije o vseh vlogah, poteku zadevnih postopkov in njihovem izidu ter, kadar je primerno, zahtevah in odločitvah komisije za pritožbe se predložijo prek točke „vse na enem mestu“ iz člena 12 Uredbe (EU) 2016/796.

2. Če Agencija ali nacionalni varnostni organ izda dovoljenje za dajanje vozila na trg, hkrati z zahtevo prosilca izda dovoljenje za tip vozil, ki zadeva isto področje uporabe vozila.

3. V primeru sprememb katere koli zadevne določbe v TSI ali nacionalnih predpisih, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje za tip vozil, TSI ali nacionalni predpis določi, ali je že izdano dovoljenje za tip vozil še naprej veljavno ali pa ga je treba obnoviti. Če je treba dovoljenje obnoviti, lahko preverjanja, ki jih opravi Agencija ali nacionalni varnostni organ, zadevajo samo spremenjene predpise.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi vzorec izjave o skladnosti tipa vozil. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

5. Izjava o skladnosti tipa vozila se izda v skladu z:

(a) verifikacijskimi postopki iz ustreznih TSI ali

▼B

(b) postopki za ugotavljanje skladnosti, kakor so opredeljeni v modulih B+D, B+F in H1 iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kadar se TSI ne uporabljajo.

6. Kadar je ustrezno, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo *ad hoc* module za ocenjevanje skladnosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

7. Dovoljenje za tip vozil se registrira v Evropskem registru dovoljenih tipov vozil iz člena 48.

Člen 25

Skladnost vozil z dovoljenim tipom vozila

1. Vozilo ali serija vozil, ki je skladna z dovoljenim tipom vozila, brez nadaljnjih preverjanj prejme dovoljenje za dajanje vozila na trg v skladu s členom 21 na podlagi izjave o skladnosti s tistim tipom vozila, ki jo predloži prosilec.

2. Obnovitev dovoljenja za tip vozila, kakor je navedena v členu 24(3), ne vpliva na dovoljenja za dajanje vozila na trg, že izdana na podlagi prejšnjega dovoljenja za dajanje tega tipa vozila na trg.

Člen 26

Neizpolnjevanje bistvenih zahtev pri vozilih ali tipih vozil

1. Če prevoznik v železniškem prometu med obratovanjem ugotovi, da vozilo, ki ga uporablja, ne izpolnjuje ene od veljavnih bistvenih zahtev, sprejme potrebne popravljalne ukrepe, da bi vozilo izpolnjevalo zahteve glede skladnosti. O sprejetih ukrepih lahko obvesti tudi Agencijo in vse zadevne nacionalne varnostne organe. Če ima prevoznik v železniškem prometu dokaz, da je neskladnost obstajala že v času, ko je bilo izdano dovoljenje za dajanje na trg, o tem obvesti Agencijo in vse druge zadevne nacionalne varnostne organe.

2. Ko nacionalni varnostni organ ugotovi, na primer v okviru postopka nadzora iz člena 17 Direktive (EU) 2016/798, da vozilo ali tip vozila, v zvezi s katerim je dovoljenje za dajanje na trg odobrila bodisi Agencija v skladu s členom 21(5) ali členom 24 bodisi nacionalni varnostni organ v skladu s členom 21(8) ali členom 24, ob uporabi, skladni z namenom, ne izpolnjuje ene od veljavnih bistvenih zahtev, obvesti prevoznika v železniškem prometu, ki uporablja vozilo ali tip vozila, in ga pozove, naj sprejme potrebne popravljalne ukrepe, da bi vozilo(-a) izpolnjevalo(-a) zahteve glede skladnosti. Nacionalni varnostni organ obvesti Agencijo in vse druge zadevne nacionalne varnostne organe, tudi tiste na ozemlju, kjer je vloga za pridobitev dovoljenja za dajanje vozila istega tipa na trg še v postopku.

([1]) Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

▼B

3. Ko v primerih iz odstavka 1 ali 2 tega člena popravljalni ukrepi, ki jih uporabi prevoznik v železniškem prometu, ne zagotavljajo skladnosti z veljavnimi bistvenimi zahtevami, ta neskladnost pa vodi k resnemu varnostnemu tveganju, lahko zadevni nacionalni varnostni organ uporabi začasne varnostne ukrepe v okviru svojih nadzornih nalog v skladu s členom 17(6) Direktive (EU) 2016/798. Nacionalni varnostni organ ali Agencija lahko vzporedno uporablja začasne varnostne ukrepe v obliki začasnega preklica dovoljenja za tip vozila, ki so predmet sodne presoje in za katere se uporabi arbitražni postopek, določen v členu 21(7).

4. V primerih iz odstavka 3 se lahko Agencija ali nacionalni varnostni organ, ki je izdal dovoljenje, po pregledu učinkovitosti vseh ukrepov, sprejetih za odpravo resnega varnostnega tveganja, odloči, da razveljavi ali spremeni dovoljenje, če se dokaže, da v času veljavnosti dovoljenja ni bila izpolnjena bistvena zahteva. V ta namen o tej odločitvi uradno obvesti imetnika dovoljenja za dajanje na trg ali imetnika dovoljenja za tip vozil in svojo odločitev obrazloži. Imetnik lahko od Agencije ali nacionalnega varnostnega organa v enem mesecu po prejemu njegove odločitve zahteva, da odločitev ponovno preuči. V tem primeru se izvajanje odločitve o razveljavitvi začasno odloži. Agencija ali nacionalni varnostni organ ima na voljo en mesec od datuma prejema zahteve za ponovno preučitev, da potrdi ali spremeni svojo odločitev.

Po potrebi se v primeru nestrinjanja med Agencijo in nacionalnim varnostnim organom glede potrebe po omejitvi ali razveljavitvi dovoljenja uporabi arbitražni postopek iz člena 21(7). Če je rezultat tega postopka odločitev, da se dovoljenje za vozilo ne sme ne omejiti ne razveljaviti, se izvajanje začasnih varnostnih ukrepov iz odstavka 3 tega člena odloži.

5. Če je odločitev Agencije potrjena, lahko imetnik dovoljenja za vozilo v roku iz člena 59 Uredbe (EU) 2016/796 vloži pritožbo pri komisiji za pritožbe, imenovani v skladu s členom 55 navedene uredbe. Če je odločitev nacionalnega varnostnega organa potrjena, lahko imetnik dovoljenja za vozilo v dveh mesecih od uradne obvestitve o navedeni odločitvi vloži pritožbo v okviru nacionalne sodne presoje v skladu s členom 18(3) Direktive (EU) 2016/798. Države članice lahko za namen tega pritožbenega postopka imenujejo svoje regulatorne organe iz člena 56 Direktive 2012/34/EU.

6. Ko se Agencija odloči razveljaviti ali spremeniti dovoljenje za dajanje na trg, ki ga je odobrila, o tem neposredno obvesti vse nacionalne varnostne organe ter svojo odločitev obrazloži.

Ko se nacionalni varnostni organ odloči razveljaviti dovoljenje za dajanje na trg, ki ga je odobril, o tem takoj obvesti Agencijo ter svojo odločitev obrazloži. Agencija nato obvesti druge nacionalne varnostne organe.

7. Odločitev Agencije ali nacionalnega varnostnega organa, da razveljavi dovoljenje, se zabeleži v ustreznem registru vozil v skladu s členom 22 ali – če gre za dovoljenje za tip vozila – v evropskem registru dovoljenih tipov vozil v skladu s členom 24(7). Agencija in

▼B

nacionalni varnostni organi zagotavljajo, da so prevozniki v železniškem prometu, ki uporabljajo vozila istega tipa, kot je vozilo ali tip, na katerega se nanaša razveljavitev, ustrezno obveščeni. Taki prevozniki v železniškem prometu najprej preverijo, ali se pojavlja enaka težava v zvezi z neskladnostjo. V tem primeru se uporabi postopek iz tega člena.

8. Ko se razveljavi dovoljenje za dajanje na trg, se zadevno vozilo ne uporablja več in njegovo področje uporabe se ne širi. Ko se razveljavi dovoljenje za tip vozila, se vozila, sestavljena na tej podlagi, ne dajo na trg ali – če so že na trgu – se s trga umaknejo. Novo dovoljenje se lahko zahteva na podlagi postopka iz člena 21 v primeru posameznih vozil ali člena 24 v primeru tipa vozila.

9. Ko je v primerih iz odstavka 1 ali 2 neizpolnjevanje bistvenih zahtev omejeno na del področja uporabe zadevnega vozila in je to neizpolnjevanje obstajalo že v času, ko je bilo izdano dovoljenje za dajanje na trg, se to dovoljenje spremeni tako, da so deli izključeni iz področja zadevne uporabe.

POGLAVJE VI

ORGANI ZA OCENJEVANJE SKLADNOSTI

Člen 27

Priglasitveni organi

1. Države članice imenujejo priglasitvene organe, ki so pristojni za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje, priglasitev in spremljanje organov za ocenjevanje skladnosti, tudi skladnosti s členom 34.

2. Države članice zagotovijo, da ti organi Komisiji in drugim državam članicam priglasijo organe, ki so pooblaščeni, da kot tretja oseba izvajajo naloge ocenjevanja skladnosti iz členov 10(2) in 15(1). Zagotovijo tudi, da Komisijo in druge države članice obvestijo o imenovanih organih iz člena 15(8).

3. Države članice se lahko odločijo, da naj ocenjevanje in spremljanje iz odstavka 1 izvaja nacionalni akreditacijski organ v smislu in v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008.

4. Kadar priglasitveni organ prenese ali kako drugače poveri ocenjevanje, priglasitev ali nadzor iz odstavka 1 tega člena organu, ki ni vladni subjekt, mora biti takšen organ pravna oseba in izpolnjevati zahteve iz člena 28. Organ poskrbi za ureditev, s katero zavaruje odgovornosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.

5. Priglasitveni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavka 3.

▼B

Člen 28

Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

Priglasitveni organ:

(a) se ustanovi tako, da ne pride do nikakršnega nasprotja interesov z organi za ocenjevanje skladnosti;

(b) se organizira in deluje tako, da se zaščitita objektivnost in nepristranskost njegovih dejavnosti;

(c) se organizira tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa za ocenjevanje skladnosti sprejmejo pristojne osebe, ki niso osebe, ki so izvedle ocenjevanje;

(d) ne ponuja oziroma ne opravlja nobenih dejavnosti, ki jih izvaja organ za ocenjevanje skladnosti, ali svetovalnih storitev na komercialni ali konkurenčni osnovi;

(e) ščiti zaupnost pridobljenih informacij;

(f) ima na voljo zadostno število sposobnega osebja za ustrezno opravljanje svojih nalog.

Člen 29

Obveznost priglasitvenih organov o zagotavljanju informacij

Države članice Komisijo obvestijo o svojih postopkih za ocenjevanje, priglasitev in nadzor organov za ocenjevanje skladnosti in o kakršnih koli spremembah teh postopkov.

Komisija javnosti omogoči dostop do teh informacij.

Člen 30

Organi za ocenjevanje skladnosti

1. Za potrebe priglasitve organ za ocenjevanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 7 tega člena ter iz členov 31 in 32.

2. Organ za ocenjevanje skladnosti se ustanovi v skladu z nacionalnim pravom in je pravna oseba.

3. Organ za ocenjevanje skladnosti je sposoben izvajati vse naloge ocenjevanja skladnosti, ki so mu dodeljene z ustrezno TSI in v zvezi s katerimi je bil priglašen, ne glede na to, ali naloge izvaja sam ali pa se te izvajajo v njegovem imenu in na njegovo odgovornost.

Organ za ocenjevanje skladnosti ima v vsakem trenutku in za vsak postopek ocenjevanja skladnosti ter za vsako vrsto ali kategorijo proizvodov, v zvezi s katerimi je bil priglašen, na voljo:

(a) potrebno osebje s strokovnim znanjem ter zadostnimi in primernimi izkušnjami za izvajanje nalog ocenjevanja skladnosti;

▼B

(b) ustrezne opise postopkov, v skladu s katerimi naj se izvaja ocenjevanje skladnosti, pri čemer je zagotovljena preglednost in zmožnost uporabe teh postopkov. Vzpostavljene ima ustrezne politike in postopke, ki ločujejo med nalogami, ki jih izvaja kot priglašeni organ za ocenjevanje skladnosti, in drugimi dejavnostmi;

(c) ustrezne postopke za izvajanje dejavnosti, pri katerih so upoštevani velikost podjetja, gospodarski sektor, v katerem posluje, struktura podjetja, stopnja zahtevnosti zadevne tehnologije proizvoda ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Imeti mora potrebna sredstva za ustrezno izvajanje tehničnih in upravnih nalog, povezanih z dejavnostmi ocenjevanja skladnosti, ter dostop do vse potrebne opreme ali prostorov.

4. Organi za ocenjevanje skladnosti sklenejo zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornost prevzame država v skladu z nacionalnim pravom ali če je država članica sama neposredno odgovorna za ocenjevanje skladnosti.

5. Osebje organa za ocenjevanje skladnosti je zavezano k poklicni molčečnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog v skladu z zadevno TSI ali katero koli izvedbeno določbo nacionalnega prava, razen pred pristojnimi organi države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastninske pravice so zaščitene.

6. Organi za ocenjevanje skladnosti sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih skupine za usklajevanje priglašenih organov za ocenjevanje skladnosti, ustanovljene v skladu z ustreznim pravom Unije, ali zagotovijo, da je njihovo osebje za ocenjevanje skladnosti obveščeno o teh dejavnostih, in kot splošne smernice uporabljajo upravne odločbe in dokumente, ki so rezultat dela te skupine.

7. Organi za ocenjevanje skladnosti, ki so priglašeni za podsisteme vodenja-upravljanja in signalizacije ob progi in/ali na vozilu, sodelujejo pri dejavnostih skupine ERTMS iz člena 29 Uredbe (EU) 2016/796 ali zagotovijo, da je njihovo osebje za ocenjevanje skladnosti obveščeno o teh dejavnostih. Upoštevajo smernice, ki so rezultat dela te skupine. Če po njihovem mnenju ni ustrezno ali ni mogoče uporabljati teh smernic, svoje ugotovitve predložijo v razpravo skupini ERTMS, da se zagotovi trajno izboljševanje teh smernic.

Člen 31

Nepristranskost organov za ocenjevanje skladnosti

1. Organ za ocenjevanje skladnosti je tretja oseba, neodvisna od organizacije ali od proizvajalca proizvoda, ki ga ocenjuje.

Organ, ki je del poslovnega ali poklicnega združenja, ki zastopa podjetja, ki se ukvarjajo z oblikovanjem, proizvodnjo, dobavo, sestavljanjem, uporabo ali vzdrževanjem proizvodov, ki jih ta organ ocenjuje, se lahko šteje za tak organ, če je dokazano, da je neodvisen in da ni nasprotja interesov.

▼B

2. Zagotovi se nepristranskost organa za ugotavljanje skladnosti, njegovega najvišjega vodstva in osebja za ugotavljanje skladnosti.

3. Organ za ocenjevanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ocenjevanja skladnosti, ne smejo biti oblikovalci, proizvajalci, dobavitelji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci proizvodov, ki jih ocenjujejo, ali njihovi pooblaščeni zastopniki. To ne onemogoča uporabe ocenjenih proizvodov, ki so nujni za delovanje organa za ocenjevanje skladnosti, ali uporabe takšnih proizvodov za osebne namene.

4. Organ za ocenjevanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ocenjevanja skladnosti, ne sodelujejo neposredno pri oblikovanju, proizvodnji ali gradnji, trženju, vgradnji, uporabi ali vzdrževanju navedenih proizvodov ali zastopajo oseb, ki sodelujejo pri navedenih dejavnostih. Ne sodelujejo pri nobenih dejavnostih, ki bi lahko vplivale na njihovo neodvisno presojo ali integriteto v zvezi z dejavnostmi ocenjevanja skladnosti, za katere so priglašeni. Ta prepoved velja zlasti za svetovalne storitve.

5. Organi za ocenjevanje skladnosti zagotavljajo, da dejavnosti odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost njihovih dejavnosti ocenjevanja skladnosti.

6. Organi za ocenjevanje skladnosti in njihovo osebje izvajajo dejavnosti ocenjevanja skladnosti z največjo strokovno integriteto in potrebno tehnično usposobljenostjo na določenem področju brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ocenjevanja skladnosti, zlasti od oseb ali skupin oseb, za katere so rezultati teh dejavnosti pomembni.

Člen 32

Osebje organov za ocenjevanje skladnosti

1. Osebje, odgovorno za izvajanje dejavnosti ocenjevanja skladnosti, ima naslednje kvalifikacije:

(a) dobro tehnično in poklicno usposobljenost, kar vključuje vse dejavnosti ocenjevanja skladnosti, za katere je bil organ za ocenjevanje skladnosti priglašen;

(b) zadovoljivo znanje o zahtevah glede ocenjevanj, ki jih izvaja, in ustrezna pooblastila za njihovo izvajanje;

(c) ustrezno poznavanje in razumevanje bistvenih zahtev, veljavnih harmoniziranih standardov in zadevnih določb prava Unije;

(d) sposobnost pripravljati potrdila, zapise in poročila, ki dokazujejo, da je bilo ocenjevanje izvedeno.

2. Prejemki najvišjega vodstva in osebja organa za ocenjevanje skladnosti niso odvisni od števila ali rezultatov opravljenih ocenjevanj.

▼B

Člen 33

Domneva o skladnosti organa za ocenjevanje skladnosti

Če organ za ocenjevanje skladnosti dokaže svojo skladnost z merili, ki so določena v ustreznih harmoniziranih standardih ali njihovih delih, katerih sklicevanja so objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da izpolnjuje zahteve iz členov 30 do 32, kolikor veljavni harmonizirani standardi zajemajo te zahteve.

Člen 34

Odvisne družbe in podizvajalci priglašenih organov

1. Kadar priglašeni organ za določene naloge, povezane z ocenjevanjem skladnosti, sklene pogodbo s podizvajalci ali te naloge prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz členov 30 do 32, ter o tem ustrezno obvesti priglasitveni organ.

2. Priglašeni organi so v celoti odgovorni za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na to, kje imajo ti podizvajalci ali ta odvisne družbe sedež.

3. Dejavnosti priglašenih organov se lahko prenesejo na podizvajalca ali odvisno družbo samo, če stranka s tem soglaša.

4. Priglašeni organi za priglasitveni organ hranijo zadevne dokumente v zvezi z ocenjevanjem kvalifikacij podizvajalca ali odvisne družbe ter delom, ki ga ta opravi v skladu z ustrezno TSI.

Člen 35

Akreditirani interni organi

1. Prosilci lahko uporabijo akreditirani interni organ za izvajanje dejavnosti ocenjevanja skladnosti za namene izvajanja postopkov iz modulov A1, A2, C1 ali C2 iz Priloge II k Sklepu št. 768/2008/ES ter modulov CA1 in CA2 iz Priloge I k Sklepu 2010/713/EU. Ta organ je ločen in samostojen del zadevnega prosilca in ne sodeluje pri oblikovanju, proizvodnji, dobavi, vgradnji, uporabi ali vzdrževanju proizvodov, ki jih ocenjuje.

2. Akreditirani interni organ izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) akreditiran je v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008;

(b) organ in njegovo osebje sta znotraj matične organizacije organizacijsko razpoznavna in uporabljata metode poročanja, ki zagotavljajo njuno nepristranskost, ki jo dokazujeta pristojnemu nacionalnemu akreditacijskemu organu;

(c) organ in osebje nista odgovorna za obliko, proizvodnjo, dobavo, vgradnjo, delovanje ali vzdrževanje proizvodov, ki jih ocenjujeta, niti ne sodelujeta pri dejavnostih, ki bi lahko vplivale na njuno neodvisno presojo ali integriteto v zvezi z njunimi dejavnostmi ocenjevanja;

▼B

(d) organ opravlja svoje storitve izključno za podjetje, katerega del je.

3. Akreditirani interni organ se ne priglasi državam članicam ali Komisiji, vendar podjetje, katerega del je, ali nacionalni akreditacijski organ priglasitvenemu organu na njegovo zahtevo posreduje informacije o akreditaciji tega akreditiranega internega organa.

Člen 36

Zahtevek za priglasitev

1. Organ za ocenjevanje skladnosti predloži zahtevek za priglasitev priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež.

2. Navedenemu zahtevku se priložijo opis dejavnosti ocenjevanja skladnosti ter opis modula ali modulov za ocenjevanje skladnosti in proizvoda ali proizvodov, za katere naj bi bil navedeni organ po lastnih trditvah pristojen, ter morebitno potrdilo o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ in ki potrjuje, da organ za ocenjevanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz členov 30 do 32.

3. Kadar zadevni organ za ocenjevanje skladnosti ne more zagotoviti potrdila o akreditaciji, priglasitvenemu organu predloži vsa dokazila, potrebna za verifikacijo, priznavanje in redno spremljanja njegovega izpolnjevanja zahtev iz členov 30 do 32.

Člen 37

Postopek priglasitve

1. Priglasitveni organi priglasijo samo tiste organe za ocenjevanje skladnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 30 do 32.

2. Priglasitveni organi Komisiji in drugim državam članicam priglasijo organe iz odstavka 1 z uporabo elektronskega orodja za priglasitev, ki ga razvije in upravlja Komisija.

3. Priglasitev vključuje vse podrobnosti o dejavnostih ocenjevanja skladnosti ter o modulu ali modulih za ocenjevanje skladnosti in zadevnem proizvodu ali proizvodih ter ustrezno potrdilo o akreditaciji ali drugo potrdilo o usposobljenosti iz odstavka 4.

4. Kadar priglasitev ne temelji na potrdilu o akreditaciji iz člena 36(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži dokazila, ki potrjujejo usposobljenost organa za ocenjevanje skladnosti, in uvedene ukrepe, ki zagotavljajo, da bo organ pod rednim nadzorom in bo še naprej izpolnjeval zahteve iz členov 30 do 32.

5. Zadevni organ lahko izvaja dejavnosti priglašenega organa le, če Komisija ali druge države članice ne ugovarjajo v dveh tednih od priglasitve, če je uporabljeno potrdilo o akreditaciji, ali v dveh mesecih od priglasitve, če to potrdilo ni uporabljeno.

6. Komisija in druge države članice so uradno obveščene o vseh nadaljnjih pomembnih spremembah priglasitve.

▼B

Člen 38

Identifikacijske številke in seznami priglašenih organov

1. Komisija priglašenemu organu dodeli identifikacijsko številko.

Dodeli mu eno identifikacijsko številko, tudi če je organ priglašen na podlagi več pravnih aktov Unije.

2. Komisija objavi seznam organov, priglašenih v skladu s to direktivo, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi, za katere so bili priglašeni.

Komisija zagotovi, da se navedeni seznam posodablja.

Člen 39

Spremembe priglasitev

1. Kadar priglasitveni organ ugotovi ali je obveščen, da priglašeni organ ne izpolnjuje več zahtev iz členov 30 do 32 ali da ne izpolnjuje svojih obveznosti, omeji, začasno prekliče ali umakne priglasitev, če je ustrezno, skladno z resnostjo neizpolnjevanja teh zahtev ali obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.

2. Če pride do omejitve, začasnega preklica ali umika priglasitve ali če priglašeni organ preneha dejavnost, priglasitvena država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da zadeve tega organa obravnava drug priglašeni organ ali da so te zadeve pristojnim priglasitvenim organom in organom za nadzor trga na njihovo zahtevo še naprej na voljo.

Člen 40

Izpodbijanje usposobljenosti priglašenih organov

1. Komisija razišče vse primere, za katere kakor koli dvomi ali je bila opozorjena na dvom v pristojnost priglašenega organa ali v njegovo dosledno izpolnjevanje zanj veljavnih zahtev in zadolžitev.

2. Priglasitvena država članica Komisiji na zahtevo predloži vse informacije z zvezi z osnovo za priglasitev ali ohranjanjem pristojnosti zadevnega organa.

3. Komisija zagotovi, da se vse informacije občutljive narave, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.

4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za priglasitev, o tem obvesti priglasitveno državo članico in od nje zahteva, da sprejme ustrezne popravljalne ukrepe, vključno z umikom priglasitve, če je to potrebno.

▼B

Člen 41

Operativne obveznosti priglašenih organov

1. Priglašeni organi izvajajo ocenjevanje skladnosti v skladu s postopki ocenjevanja skladnosti iz ustrezne TSI.

2. Ocenjevanje skladnosti se izvaja sorazmerno, pri čemer se prepreči nepotrebna obremenitev gospodarskih subjektov. Priglašeni organi pri izvajanju svojih dejavnosti upoštevajo velikost podjetja, gospodarski sektor, v katerem posluje, njegovo strukturo, stopnjo zahtevnosti zadevne tehnologije proizvoda ter masovno ali serijsko naravo proizvodnega postopka.

Pri tem kljub temu delujejo z namenom oceniti, ali je proizvod skladen s to direktivo.

3. Kadar priglašeni organ ugotovi, da proizvajalec ni izpolnil zahtev, določenih v ustrezni TSI ali zadevnih harmoniziranih standardih ali tehničnih specifikacijah, od njega zahteva, da sprejme ustrezne popravljalne ukrepe, in ne izda potrdila o skladnosti.

4. Kadar med nadzorovanjem skladnosti po izdaji potrdila priglašeni organ ugotovi, da proizvod ni več skladen z ustrezno TSI ali zadevnimi harmoniziranimi standardi ali tehničnimi specifikacijami, od proizvajalca zahteva, da sprejme ustrezne popravljalne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali odvzame potrdilo.

5. Kadar popravljalni ukrepi niso sprejeti ali nimajo zahtevanega učinka, priglašeni organ omeji, začasno prekliče ali odvzame katera koli potrdila, kakor je primerno.

Člen 42

Obveznost priglašenih organov o zagotavljanju informacij

1. Priglašeni organi priglasitveni organ obvestijo o:

(a) vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali odvzemu potrdila;

(b) vseh okoliščinah, ki vplivajo na področje uporabe in pogoje priglasitve;

(c) vsaki zahtevi po informacijah, ki so jo prejeli od organov za nadzor trga, v zvezi z dejavnostmi ocenjevanja skladnosti;

(d) dejavnostih ocenjevanja skladnosti, izvedenih v okviru njihove priglasitve, in o kakršnih koli drugih izvedenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci, če se od njih to zahteva.

Pristojni nacionalni varnostni organi so tudi obveščeni o vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali odvzemu potrdil na podlagi točke (a).

2. Priglašeni organi drugim organom, ki so priglašeni v okviru te direktive in izvajajo podobne dejavnosti ocenjevanja skladnosti, ki zajemajo enake proizvode, zagotavljajo zadevne informacije o vprašanjih v zvezi z negativnimi in, na zahtevo, pozitivnimi rezultati ocenjevanja skladnosti.

▼B

3. Priglašeni organi Agenciji posredujejo potrdila ES o verifikaciji podsistemov, potrdila ES o skladnosti komponent interoperabilnosti in potrdila ES o primernosti komponent interoperabilnosti za uporabo.

Člen 43

Izmenjava najboljših praks

Komisija omogoči izmenjavo najboljših praks med nacionalnimi organi držav članic, ki so pristojni za politiko glede priglasitev.

Člen 44

Koordinacija priglašenih organov

Komisija z vzpostavitvijo sektorske skupine priglašenih organov zagotovi ustrezno koordinacijo in sodelovanje med organi, ki so bili priglašeni v skladu s to direktivo. Agencija podpira dejavnosti priglašenih organov v skladu s členom 24 Uredbe (EU) 2016/796.

Države članice zagotovijo, da organi, ki jih priglasijo, neposredno ali po pooblaščenih zastopnikih sodelujejo pri delu navedene skupine.

Člen 45

Imenovani organi

1. Zahteve glede organov za ocenjevanje skladnosti iz členov 30 do 34 se uporabljajo tudi za organe, imenovane v skladu s členom 15(8), razen:

(a) v primeru kvalifikacij, ki se zahtevajo od osebja v skladu s točko (c) člena 32(1), ko mora imenovani organ ustrezno poznati in razumeti nacionalno pravo;

(b) v primeru dokumentov, ki morajo biti na voljo priglasitvenemu organu v skladu s členom 34(4), ko mora imenovani organ vključiti dokumente, ki zadevajo delo, ki ga izvajajo odvisne družbe ali podizvajalci v skladu z ustreznimi nacionalnimi predpisi.

2. Operativne obveznosti iz člena 41 se uporabljajo tudi za organe, imenovane v skladu s členom 15(8), vendar se te obveznosti nanašajo na nacionalne predpise in ne na TSI.

3. Obveznost zagotavljanja informacij iz člena 42(1) se uporablja tudi za imenovane organe, ki ustrezno obveščajo države članice.

▼B

POGLAVJE VII

REGISTRI

Člen 46

Sistem številčenja vozil

1. Ob registraciji v skladu s členom 22 pristojni organ v državi članici registracije vsakemu vozilu dodeli evropsko številko vozila (*European vehicle number* – EVN). Vsako vozilo se označi z dodeljeno EVN.

2. Specifikacije EVN se v skladu z ustreznimi TSI določijo v ukrepih iz člena 47(2).

3. V skladu z ustreznimi TSI se EVN vsakemu vozilu dodeli le enkrat, razen če je v ukrepih iz člena 47(2) določeno drugače.

4. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice pri vozilih, ki se uporabljajo ali naj bi se uporabljala za vožnjo iz ali v tretje države, v katerih se tirna širina razlikuje od tiste v glavnem železniškem omrežju znotraj Unije, odobrijo vozila, ki so jasno označena v skladu z drugačnim sistemom označevanja.

Člen 47

Registri vozil

1. Dokler evropski register vozil iz odstavka 5 ne začne delovati, vsaka država članica vodi nacionalni register vozil. Ta register:

(a) je skladen s skupnimi specifikacijami iz odstavka 2;

(b) vodi in posodablja organ, ki ni odvisen od nobenega prevoznika v železniškem prometu;

(c) je na voljo nacionalnim varnostnim organom in preiskovalnim organom, imenovanim v skladu s členoma 16 in 22 Direktive (EU) 2016/798; na vsako upravičeno zahtevo je na voljo tudi regulatornim organom iz člena 55 Direktive 2012/34/EU, Agenciji, prevoznikom v železniškem prometu, upravljavcem železniške infrastrukture in tistim osebam ali organizacijam, ki registrirajo vozila ali so navedene v registru.

2. Komisija za nacionalne registre vozil z izvedbenimi akti sprejme skupne specifikacije vozil glede vsebine, oblike podatkov, funkcionalne in tehnične arhitekture, načina delovanja, vključno z obliko izmenjave podatkov, ter pravil za vnos in iskanje podatkov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

3. Nacionalni register vozil vsebuje vsaj naslednje elemente:

(a) številko EVN;

(b) sklicevanja na ES - izjavo o verifikaciji in organ izdaje;

▼B

(c) sklicevanja na evropski register dovoljenih tipov vozil iz člena 48;

(d) navedbo lastnika in imetnika vozila;

(e) omejitve glede načina uporabe vozila;

(f) sklicevanja na subjekt, odgovoren za vzdrževanje.

4. Dokler nacionalni registri vozil držav članic niso povezani v skladu s specifikacijo iz odstavka 2, vsaka država članica v zvezi s podatki, ki jo zadevajo, posodablja svoj register s spremembami, ki jih je v svoj register vnesla druga država članica.

5. Komisija lahko do 16. junija 2018 zaradi zmanjšanja upravnih bremen in neupravičenih stroškov za države članice in deležnike ter ob upoštevanju rezultatov analize stroškov in koristi sprejme izvedbene akte, v katerih določi tehnične in funkcionalne specifikacije za evropski register vozil, ki bi vključeval nacionalne registre vozil, da bi vsem uporabnikom zagotovili harmonizirani vmesnik za registracijo vozil in upravljanje podatkov. Uporabljajo se točki (b) in (c) odstavka 1 ter odstavek 3. Takšna specifikacija vključuje vsebino, obliko podatkov, funkcionalno in tehnično arhitekturo, način delovanja vključno z obliko izmenjave podatkov ter pravila za vnos in iskanje podatkov, pa tudi postopek migracije.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3) in na podlagi priporočila Agencije.

Evropski register vozil se oblikuje ob upoštevanju aplikacij IT in registrov, ki so jih Agencija in države članice že vzpostavile, na primer osrednjega evropskega virtualnega registra vozil, povezanega z nacionalnimi registri vozil. Evropski register vozil začne delovati do 16. junija 2021.

6. Imetnik državi članici, v kateri je bilo vozilo registrirano, takoj prijavi vsako spremembo podatkov, vnesenih v registre vozil, uničenje vozila ali svojo odločitev, da vozila ne bo več registriral.

7. Za vozila, ki prvič pridobijo dovoljenje tretji državi in se nato uporabljajo v državi članici, ta država članica zagotovi, da se lahko podatki o vozilu, med drugim vsaj podatki o imetniku zadevnega vozila, subjektu, zadolženem za njegovo vzdrževanje, in omejitvah uporabe vozila pridobijo iz registra vozil ali so kako drugače na voljo brez odlašanja v enostavno berljivi obliki in v skladu z istimi nediskriminatornimi načeli, ki se uporabljajo za podobne podatke iz registra vozil.

Člen 48

Evropski register dovoljenih tipov vozil

1. Agencija vzpostavi in vodi register dovoljenj za dajanje tipa vozila na trg, izdanih v skladu s členom 24. Ta register mora biti:

(a) javen in elektronsko dostopen;

▼B

(b) skladen s skupnimi specifikacijami iz odstavka 2;

(c) povezan z zadevnimi registri vozil.

2. Komisija za register dovoljenih tipov vozil z izvedbenimi akti sprejme skupne specifikacije glede vsebine, oblike podatkov, funkcionalne in tehnične arhitekture, načina delovanja ter pravil za vnos in iskanje podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

3. Ta register vsebuje vsaj naslednje elemente za vsak tip vozila:

(a) tehnične značilnosti zadevnega tipa vozila iz zadevnih TSI, tudi tiste v zvezi z dostopnostjo za invalide in osebe z omejeno mobilnostjo;

(b) ime proizvajalca;

(c) podatke o dovoljenjih v zvezi s področjem uporabe za določen tip vozila, vključno z morebitnimi omejitvami ali odvzemi.

Člen 49

Register infrastrukture

1. Vsaka država članica zagotovi, da se objavi register infrastrukture, v katerem so navedene vrednosti parametrov omrežja vsakega zadevnega podsistema ali delnega podsistema, določenih v zadevnih TSI.

2. Vrednosti parametrov, evidentirane v registru infrastrukture, se uporabijo v kombinaciji z vrednostmi parametrov, evidentiranimi v dovoljenju za dajanje vozila na trg, za preverjanje tehnične združljivosti vozila in omrežja.

3. Register infrastrukture lahko določa pogoje za uporabo fiksnih naprav in druge omejitve.

4. Vsaka država članica zagotovi, da je register infrastrukture posodobljen v skladu z odstavkom 5.

5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme skupne specifikacije glede vsebine registra infrastrukture, oblike podatkov, funkcionalne in tehnične arhitekture, načina delovanja ter pravil za vnos in iskanje podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 51(3).

POGLAVJE VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 50

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

▼B

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 15. junija 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Zlasti je pomembno, da Komisija pred sprejetjem teh delegiranih aktov ravna v skladu s svojo običajno prakso in opravi posvetovanja s strokovnjaki, vključno s strokovnjaki držav članic.

4. Prenos pooblastila iz člena 5(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 51

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 21 Direktive Sveta 96/48/ES ([1]). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

([1]) Direktiva Sveta 96/48/ES z dne 23. julija 1996 o interoperabilnosti vseevropskega železniškega sistema za visoke hitrosti (UL L 235, 17.9.1996, str. 6).

▼B

Člen 52

Obrazložitev

V vsaki odločitvi na podlagi te direktive v zvezi z ocenjevanjem skladnosti ali primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti ali preverjanjem podsistemov, ki sestavljajo železniški sistem Unije, ter v vsaki odločitvi, sprejeti na podlagi členov 7, 12 in 17, se podrobno navedejo razlogi, na katerih temelji. O odločitvi je treba zadevno stranko čim prej uradno obvestiti ter jo seznaniti s pravnimi sredstvi, ki jih ima na voljo po veljavnem pravu zadevne države članice, in z roki za njihovo uveljavitev.

Člen 53

Poročila in informacije

1. Komisija do 16. junija 2018 poroča o napredku pri pripravi okrepljene vloge Agencije v skladu s to direktivo. Poleg tega Komisija vsaka tri leta in prvič tri leta po koncu prehodnega obdobja iz člena 54 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri doseganju interoperabilnosti železniškega sistema Unije in delovanju Agencije v zvezi s tem. Poročilo vključuje tudi oceno izvajanja in uporabe registrov iz poglavja VII in analizo primerov iz člena 7 ter uporabe poglavja V, pri čemer se oceni zlasti delovanje dogovorov o sodelovanju, sklenjenih med Agencijo in nacionalnimi varnostnimi organi. Za namene prvega poročila po koncu prehodnega obdobja Komisija opravi obsežno posvetovanje z zadevnimi deležniki in pripravi program za ocenjevanje napredka. Komisija predlaga zakonodajne ukrepe, vključno z ukrepi za prihodnjo vlogo Agencije pri izboljševanju interoperabilnosti, če je to potrebno v skladu z navedeno analizo.

2. Agencija izdela in redno posodablja orodje, s katerim bo mogoče na zahtevo države članice, Evropskega parlamenta ali Komisije izvesti pregled stopnje interoperabilnosti železniškega sistema Unije. To orodje uporablja informacije, vključene v registre iz Poglavja VII.

Člen 54

Prehodna ureditev za uporabo vozil

1. Brez poseganja v odstavek 4 tega člena za vozila, ki morajo pridobiti dovoljenje med 15. junijem 2016 in 16. junijem 2019, veljajo določbe iz Poglavja V Direktive 2008/57/ES.

2. Dovoljenja za začetek obratovanja vozil, ki so bila odobrena v skladu z odstavkom 1, in vsa druga dovoljenja, odobrena pred 15. junijem 2016, vključno z dovoljenji, izdanimi na podlagi mednarodnih sporazumov, zlasti RIC (*Regolamento Internazionale Carozze*) in RIV (*Regolamento Internazionale Veicoli*), ostanejo veljavna v skladu s pogoji, pod katerimi so bila odobrena.

▼B

3. Vozila, za katera je bil odobren začetek obratovanja v skladu z odstavkoma 1 in 2, za obratovanje v enem ali več omrežjih, ki še niso zajeta v njihovem dovoljenju, prejmejo novo dovoljenje za dajanje vozila na trg. Za dajanje na trg na teh dodatnih omrežjih se uporablja člen 21.

▼M1

4. Agencija najpozneje od 16. junija 2019 izvaja naloge izdaje dovoljenj v skladu s členoma 21 in 24 ter naloge iz člena 19, kar zadeva področja uporabe v državah članicah, ki Agencije in Komisije niso uradno obvestile v skladu s členom 57(2). Z odstopanjem od členov 21 in 24 lahko nacionalni varnostni organi držav članic, ki so Agencijo in Komisijo uradno obvestile v skladu s členom 57(2), do 16. junija 2020 še naprej izdajajo dovoljenja v skladu z Direktivo 2008/57/ES. Z odstopanjem od členov 21 in 24 lahko nacionalni varnostni organi držav članic, ki so Agencijo in Komisijo uradno obvestile v skladu s členom 57(2a), do 31. oktobra 2020 še naprej izdajajo dovoljenja v skladu z Direktivo 2008/57/ES.

▼B

Člen 55

Druge prehodne določbe

1. Priloge IV, V, VII in IX k Direktivi 2008/57/ES se uporabljajo do datuma začetka uporabe ustreznih izvedbenih aktov iz člena 7(5), člena 9(4), člena 14(10) in člena 15(9) te direktive.

2. Direktiva 2008/57/ES se še naprej uporablja za projekte v zvezi z opremo ob progi v okviru ERTMS, ki naj bi začeli obratovati v času med 15. junijem 2016 in 16. junijem 2019.

3. Za projekte, za katere je bila faza zbiranja ponudb ali oddaje naročil zaključena pred 16. junijem 2019, Agencija ne izda predhodnega dovoljenja iz člena 19.

4. Za možnosti, vključene v naročila, podpisana pred 15. junijem 2016, Agencija do 16. junija 2031 ne izda predhodnega dovoljenja iz člena 19, tudi če se izvajajo po 15. juniju 2016.

5. Preden nacionalni varnostni organi dovolijo začetek obratovanja opreme ob progi v okviru ERTMS, za katero Agencija ni izdala predhodnega dovoljenja iz člena 19, sodelujejo z Agencijo, da zagotovijo, da so tehnične rešitve v celoti interoperabilne, v skladu s členom 30(3) in členom 31(2) Uredbe (EU) 2016/796.

Člen 56

Priporočila in mnenja Agencije

Za namene uporabe te direktive Agencija zagotovi priporočila in mnenja v skladu s členom 19 Uredbe (EU) 2016/796. Če je ustrezno, se ta priporočila in mnenja upoštevajo pri pripravi izvedbenih aktov na podlagi te direktive.

▼B

Člen 57

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členoma 1 in 2, členom 7(1) do (4) in (6), členom 8, členom 9(1), členom 10(5), členom 11(1), (3) in (4), členi 12, 13 in 14, členom 15(1) do (8), členom 16, členom 18, členom 19(3), členi 21 do 39, členom 40(2), členi 41, 42, 44, 45 in 46, členom 47(1), (3), (4) in (7), členom 49(1) do (4), členom 54 ter prilogami I, II, III in IV do 16. junija 2019. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

2. Države članice lahko obdobje za prenos iz odstavka 1 podaljšajo za eno leto. V ta namen države članice, ki zakonov in drugih predpisov ne uveljavijo v obdobju za prenos iz odstavka 1, Agencijo in Komisijo o tem uradno obvestijo do 16. decembra 2018, in navedejo razloge za takšno podaljšanje.

▼M1

2a. Države članice, ki so podaljšale obdobje za prenos v skladu z odstavkom 2, ga lahko podaljšajo še do 31. oktobra 2020. Njihovi ukrepi za prenos se uporabljajo od navedenega datuma. Te države članice Agencijo in Komisijo o tem uradno obvestijo do 29. maja 2020.

▼B

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktive, razveljavljene s to direktivo, štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

4. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

5. Obveznost prenosa in izvajanja člena 13, člena 14(1) do (8), (11) in (12), člena 15(1) do (9), člena 16(1), členov 19 do 26, členov 45, 46 in 47, člena 49(1) do (4) ter člena 54 te direktive ne velja za Ciper in Malto, dokler se na njunih ozemljih ne vzpostavi železniški sistem.

Takoj ko javni ali zasebni subjekt vloži uradno prošnjo za izgradnjo železniške proge, da bi z njo upravljal en ali več prevoznikov v železniškem prometu, zadevna država članica v dveh letih od prejema prošnje sprejme predpise za izvajanje členov iz prvega pododstavka.

▼B

Člen 58

Razveljavitev

Direktiva 2008/57/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge V, se razveljavi z učinkom od ►M1 31. oktobra 2020 ◄, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv iz dela B Priloge V.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 60

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

Elementi železniškega sistema Unije

1. **Omrežje**

Za namene te direktive omrežje Unije vključuje naslednje elemente:

(a) posebej zgrajene proge za visoke hitrosti, ki so opremljene za običajne hitrosti 250 km/h in več;

(b) posebej modernizirane proge za visoke hitrosti, ki so opremljene za hitrosti reda 200 km/h;

(c) posebej nadgrajene proge za visoke hitrosti s posebnimi lastnostmi zaradi topografskih, reliefnih ali urbanističnih omejitev, ki se jim mora hitrost prilagoditi v vsakem posameznem primeru. Ta kategorija vključuje proge za medsebojno povezovanje med sistemom za visoke hitrosti in sistemom za konvencionalne hitrosti, proge skozi postaje, dostop do terminalov, odložišč itd., po katerih tirno vozilo za visoke hitrosti vozi s konvencionalno hitrostjo,

(d) konvencionalne proge, namenjene potniškemu prometu;

(e) konvencionalne proge, namenjene mešanemu prometu (prevoz potnikov in blaga);

(f) konvencionalne proge, namenjene tovornemu prometu,

(g) vozlišča potniškega prometa;

(h) vozlišča tovornega prometa, vključno z intermodalnimi terminali;

(i) proge, ki povezujejo zgoraj navedene elemente.

To omrežje vključuje sisteme za upravljanje prometa, sledenje in navigacijske sisteme, tehnične naprave za obdelavo podatkov in telekomunikacije, predvidene za potniški promet na dolge razdalje in za tovorni promet v tem omrežju zaradi zagotavljanja varnega in usklajenega obratovanja omrežja ter učinkovitega upravljanja prometa.

2. **Vozila**

Za namene te direktive vozila v Uniji zajemajo vsa vozila, za katera je verjetno, da bodo vozila po celotnem ali po delu omrežja Unije:

— lokomotive in tirna vozila za prevoz potnikov, vključno z vlečnimi vozili z motorji z notranjim zgorevanjem ali električnimi vlečnimi vozili, potniške vlake z motorji z notranjim zgorevanjem na lastni pogon ali električne potniške vlake na lastni pogon ter potniške vagone;

— tovorne vagone, vključno z nizkopodnimi vozili, ki so namenjena za vožnjo po celotnem omrežju in za prevoz tovornjakov;

— posebna vozila, kot so tirni delovni stroji.

Ta seznam vozil vključuje tista, ki so zasnovana posebej za obratovanje na različnih vrstah prog za visoke hitrosti iz točke 1.

▼B

PRILOGA II

PODSISTEMI

1. **Seznam podsistemov**

Za namene te direktive je sistem, ki sestavlja železniški sistem Unije, mogoče razdeliti na naslednje podsisteme:

(a) strukturna področja:

— infrastruktura,

— energetika,

— vodenje-upravljanje in signalizacija ob progi,

— vodenje-upravljanje in signalizacija na vozilu,

— tirna vozila; ali

(b) funkcionalna področja:

— obratovanje in upravljanje prometa,

— vzdrževanje,

— telematske aplikacije za potniški in tovorni promet.

2. **Opis podsistemov**

Agencija pri pripravi osnutka ustrezne TSI predlaga seznam elementov in vidikov v zvezi z interoperabilnostjo za vsak podsistem ali del podsistema. Brez poseganja v izbiro vidikov in elementov interoperabilnosti ali vrstni red, po katerem bodo podsistemi vključeni v TSI, ti podsistemi zajemajo naslednje:

2.1. *Infrastruktura*

Železniški tir, kretnice, nivojski prehodi, gradbeni objekti (mostovi, predori itd.), z železnico povezani elementi postaj (vključno z vhodi, peroni, območji dostopa, mesti servisiranja, stranišči in informacijskimi sistemi, pa tudi njihovi elementi za dostop invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo), varnostna in zaščitna oprema.

2.2. *Energetika*

Elektrifikacijski sistem, vključno z vozno mrežo in sistemom za merjenje in zaračunavanje porabe električne energije ob progi.

2.3. *Vodenje-upravljanje in signalizacija ob progi*

Vsa oprema ob progi, potrebna za zagotavljanje varnosti, vodenje in nadzor voženj vlakov, ki so dovoljeni v omrežju.

2.4. *Vodenje-upravljanje in signalizacija na vozilu*

Vsa oprema na vozilih, potrebna za zagotavljanje varnosti, vodenje in nadzor voženj vlakov, ki so dovoljeni v omrežju.

2.5. *Obratovanje in upravljanje prometa*

Postopki in dodatna oprema, ki dovoljuje usklajeno obratovanje raznih strukturnih podsistemov med normalnim, pa tudi zmanjšanim obratovanjem, vključno zlasti z vlakovno kompozicijo in vožnjami vlakov, načrtovanjem in upravljanjem prometa.

Poklicne kvalifikacije, ki se lahko zahtevajo za opravljanje katere koli vrste storitev v železniškem prometu.

▼B

2.6. *Telematske aplikacije*

Ta podsistem v skladu s Prilogo I zajema dva elementa:

(a) aplikacije za potniški promet, vključno s sistemi, ki potnikom dajejo informacije pred in med vožnjo, sistemi za rezervacije in plačila, za upravljanje prtljage in upravljanje povezav med železnico in drugimi načini prevoza;

(b) aplikacije za tovorni promet, vključno z informacijskimi sistemi (spremljanje tovora in vlakov v realnem času), ranžirnimi sistemi in sistemi usmerjanja vlakov, sistemi za rezervacije, plačila in fakturiranje, upravljanjem povezav z drugimi načini prevoza in izdelavo elektronskih spremnih dokumentov.

2.7. *Tirna vozila*

Konstrukcijska nadgradnja, sistem za vodenje in nadzor celotne vlakovne opreme, naprave za odjem električnega toka, vlečna vozila in vozila za pretvarjanje energije, oprema za merjenje in zaračunavanje porabe električne energije na vozilih, zavorne naprave, naprave za spenjanje vagonov, tekalni mehanizmi (vozni podstavek, osi itd.) in vzmetenje, vrata, vmesniki človek/stroj (voznik, vlakovno osebje in potniki, vključno z elementi za dostop invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo), pasivne in aktivne varnostne naprave in pripomočki, ki so potrebni za zdravje potnikov in vlakovnega osebja.

2.8. *Vzdrževanje*

Postopki, dodatna oprema, logistični centri za vzdrževanje in rezerve, ki omogočajo obvezna popravila in preventivno vzdrževanje za zagotavljanje interoperabilnosti železniškega sistema Unije in potrebne učinkovitosti.

▼B

PRILOGA III

BISTVENE ZAHTEVE

1. **Splošne zahteve**

1.1 *Varnost*

1.1.1 Zasnova, gradnja ali izdelava, vzdrževanje in spremljanje za varnost pomembnih komponent in zlasti tistih, ki so vključene v vožnjo vlakov, morajo jamčiti varnost na ravni, ki ustreza ciljem za to omrežje, vključno za posebne poslabšane razmere.

1.1.2 Parametri za stik kolo/tir morajo izpolnjevati zahteve stabilnosti, ki so potrebne za zagotovitev varne vožnje pri največji dovoljeni hitrosti. Parametri za zavorno opremo morajo zagotavljati, da se je mogoče ustaviti v določeni zavorni razdalji ob vožnji pri največji dovoljeni hitrosti.

1.1.3 Komponente, ki se uporabljajo, morajo prenesti vse običajne in izjemne obremenitve, ki so bile opredeljene med njihovim obratovanjem. Učinki nepredvidenih napak na varnost morajo biti omejeni z ustreznimi sredstvi.

1.1.4 Zasnova fiksnih naprav in tirnih vozil ter izbira uporabljenega materiala morata biti taka, da ob požaru omejujeta nastajanje, širjenje in učinke ognja ter dima.

1.1.5 Vse naprave, ki naj bi jih uporabljali uporabniki, morajo biti zasnovane tako, da ne ogrožajo varnega obratovanja naprav ali zdravja in varnosti uporabnikov, kadar se uporabljajo na predvidljiv način, čeprav ta ni v skladu z ustreznimi navodili.

1.2. *Zanesljivost in razpoložljivost*

Spremljanje in vzdrževanje fiksnih in gibljivih komponent, ki so udeležene v vožnji vlakov, morajo biti organizirane, izvedene in kvantificirane tako, da delujejo pod predvidenimi pogoji.

1.3 *Zdravje*

1.3.1 Materiali, ki so zaradi načina uporabe lahko nevarni za zdravje tistih, ki imajo do njih dostop, se v vlakih in železniški infrastrukturi ne smejo uporabljati.

1.3.2 Ti materiali morajo biti izbrani, razvrščeni in uporabljeni na način, ki omejuje emisijo škodljivih in nevarnih dimov ali plinov, zlasti ob požaru.

1.4 *Varstvo okolja*

1.4.1 Učinek vzpostavitve in obratovanja železniškega sistema na okolje je treba oceniti in upoštevati v fazi zasnove sistema v skladu s pravom Unije.

1.4.2 Materiali, ki se uporabljajo v vlakih in infrastrukturi, morajo preprečevati emisijo dimov ali plinov, ki so škodljivi ali nevarni za okolje, zlasti ob požaru.

1.4.3 Železniški vozni park in sistemi za dobavo energije morajo biti zasnovani in proizvedeni tako, da so elektromagnetsko združljivi z napravami, opremo in javnimi ali zasebnimi omrežji, ki jih lahko ovirajo.

1.4.4 Zasnova in delovanje železniškega sistema ne smeta voditi v nedopustno stopnjo emisij hrupa, ki ga ta povzroča:

— na območjih v bližini železniške infrastrukture, kot je opredeljena v točki 3 člena 3 Direktive 2012/34/EU, in

▼B

— v voznikovi kabini.

1.4.5 Obratovanje železniškega sistema ne sme dosegati nedopustne stopnje talnih vibracij za dejavnosti in območja v bližini infrastrukture ter v normalnem stanju vzdrževanja.

1.5 *Tehnična združljivost*

Tehnične značilnosti infrastrukture in fiksnih naprav morajo biti združljive med seboj in z značilnostmi vlakov, ki se bodo uporabljali v železniškem sistemu. Ta zahteva vključuje varno vključitev podsistema vozila v infrastrukturo.

Če je na nekaterih delih omrežja skladnost teh značilnosti težko doseči, je mogoče uvesti začasne rešitve, ki zagotavljajo združljivost v prihodnje.

1.6 *Dostopnost*

1.6.1 Podsistema infrastruktura in tirna vozila morata biti dostopna invalidom in osebam z omejeno mobilnostjo, da se jim zagotovi enak dostop kot drugim s preprečevanjem ali odstranjevanjem ovir in z drugimi primernimi ukrepi. Ti vključujejo projektiranje, izgradnjo, obnovo, nadgradnjo, vzdrževanje in delovanje zadevnih delov podsistemov, ki so dostopni javnosti.

1.6.2 Podsistema obratovanje in telematske aplikacije za potnike morata imeti potrebno funkcionalnost za lažji dostop invalidov in oseb z omejeno mobilnostjo, da se jim zagotovi enak dostop kot drugim s preprečevanjem ali odstranjevanjem ovir in z drugimi primernimi ukrepi.

2. **Posebne zahteve za vsak podsistem**

2.1 *Infrastruktura*

2.1.1 Varnost

Sprejeti je treba ustrezne ukrepe za preprečevanje dostopa do naprav ali neželenega poseganja v naprave.

Sprejeti je treba ukrepe za omejitev nevarnosti, ki so jim osebe izpostavljene, zlasti ko vlak vozi skozi postaje.

Infrastruktura, ki je javno dostopna, mora biti zasnovana in proizvedena tako, da omejuje vse nevarnosti za človekovo varnost (stabilnost, požar, dostop, evakuacija, peroni itd.).

Treba je predpisati ustrezne določbe, ki bodo upoštevale posebne varnostne pogoje v zelo dolgih predorih in na viaduktih.

2.1.2 Dostopnost

Infrastrukturni podsistemi, ki so javno dostopni, morajo biti dostopni invalidom in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu s točko 1.6.

2.2 *Energetika*

2.2.1 Varnost

Obratovanje sistemov za dobavo energije ne sme ogrožati varnosti vlakov ali oseb (uporabnikov, delovnega osebja, okoliških prebivalcev in tretjih oseb).

2.2.2 Varstvo okolja

Delovanje sistemov za dobavo električne ali toplotne energije ne sme posegati v okolje prek določenih omejitev.

▼B

2.2.3 Tehnična združljivost

Sistemi za dobavo električne in toplotne energije, ki se uporabljajo, morajo:

— omogočati vlakom, da dosežejo določene stopnje učinkovitosti,

— biti sistemi za dobavo električne energije združljivi z napravami za odjem toka, ki so vgrajene v vlakih.

2.3 *Vodenje-upravljanje in signalizacija*

2.3.1 Varnost

Naprave in postopki za vodenje-upravljanje in signalizacijo, ki se uporabljajo, morajo vlakom omogočiti, da vozijo s stopnjo varnosti, ki ustreza ciljem za to omrežje. Sistemi vodenje-upravljanje in signalizacija morajo zagotavljati varno vožnjo tudi vlakom, ki jim je dovoljeno voziti v slabših pogojih obratovanja.

2.3.2 Tehnična združljivost

Vsa nova infrastruktura in vsa nova tirna vozila, ki so narejeni ali razviti po sprejetju združljivih sistemov vodenja-upravljanja in signalizacije, morajo biti prilagojeni uporabi teh sistemov.

Oprema za vodenje-upravljanje in signalizacijo, ki je vgrajena v kabini strojevodje, mora pod posebnimi pogoji omogočati normalno obratovanje po celotnem železniškem sistemu.

2.4 *Tirna vozila*

2.4.1 Varnost

Struktura tirnih vozil in povezave med vozili morajo biti zasnovane tako, da ob trčenju ali iztirjenju ščitijo prostore za potnike in kabino strojevodje.

Električna oprema ne sme ogrožati varnosti in delovanja naprav za vodenje-upravljanje in signalizacijo.

Tehnike zaviranja in pri tem nastale obremenitve morajo ustrezati zasnovi tira, gradbenim objektom in signalnim sistemom.

Sprejeti je treba ukrepe za preprečevanje dostopa do komponent pod električno napetostjo, da ni ogrožena varnost ljudi.

V nevarnosti morajo naprave potnikom omogočati, da obvestijo strojevodjo, spremnemu osebju pa, da vzpostavi stik z njimi.

Zagotoviti je treba varnost potnikov pri vstopu na vlak in izstopu z njega. Vrata za dostop morajo imeti odpiralni in zapiralni sistem, ki jamči varnost potnikov.

Zasilni izhodi morajo biti zagotovljeni in označeni.

Treba je predpisati ustrezne določbe, ki bodo upoštevale posebne varnostne pogoje v zelo dolgih predorih.

Na vlakih je obvezen zasilni sistem razsvetljave z zadovoljivo intenzivnostjo in trajanjem.

Vlaki morajo biti opremljeni z ozvočenjem, ki vlakovnemu osebju omogoča sporočanje informacij potnikom.

Potnikom je treba dati enostavno razumljive in celovite informacije o veljavnih pravilih na železniških postajah in vlakih.

▼B

2.4.2 Zanesljivost in razpoložljivost

Zasnova najpomembnejše opreme, vozne, vlečne in zavorne opreme ter sistema vodenja-upravljanja mora vlaku omogočati, da v posebnih slabših razmerah nadaljuje vožnjo brez škodljivih posledic za opremo, ki ostane v obratovanju.

2.4.3 Tehnična združljivost

Električna oprema mora biti združljiva z delovanjem naprav za vodenje-upravljanje in signalizacijo.

Pri električni vleki morajo značilnosti sedanjih tokovnih odjemnikov vlakom omogočati vožnjo v sistemih za dobavo energije železniškega sistema.

Značilnosti tirnih vozil morajo omogočati vožnjo na vsaki progi, na kateri je predvideno njihovo obratovanje, ob upoštevanju ustreznih podnebnih razmer.

2.4.4 Spremljanje

Vlaki morajo biti opremljeni s snemalno napravo. Podatke, ki se zberejo s to napravo, in obdelavo informacij je treba harmonizirati.

2.4.5 Dostopnost

Podsistemi tirna vozila, ki so javno dostopni, morajo biti dostopni invalidom in osebam z omejeno mobilnostjo v skladu s točko 1.6.

2.5 *Vzdrževanje*

2.5.1 Zdravje in varnost

Tehnične naprave in postopki v vzdrževalnih centrih morajo zagotavljati varno obratovanje podsistema in ne smejo ogrožati zdravja in varnosti.

2.5.2 Varstvo okolja

Tehnične naprave in postopki v vzdrževalnih centrih ne smejo presegati dovoljenih vrednosti motenj za bližnje okolje.

2.5.3 Tehnična združljivost

Naprave za vzdrževanje tirnih vozil morajo omogočati izvedbo varnostnih in zdravstvenih postopkov ter postopkov skladnosti na vseh vozilih, za katera so bile zasnovane.

2.6 *Obratovanje in upravljanje prometa*

2.6.1 Varnost

Uskladitev operativnih pravil o obratovanju omrežja ter usposobljenosti strojevodij in vlakovnega osebja in osebja v distribucijskih centrih morata zagotavljati varno obratovanje, pri čemer se upoštevajo različne zahteve v čezmejnem in domačem prometu.

Vzdrževalne dejavnosti in njihova pogostost, izobraževanje in usposobljenost osebja v vzdrževalnih in distribucijskih centrih ter sistem zagotavljanja kakovosti, ki ga v distribucijskih in vzdrževalnih centrih vzpostavijo zadevna železniška podjetja, morajo zagotavljati visoko raven varnosti.

2.6.2 Zanesljivost in razpoložljivost

Vzdrževalne dejavnosti in njihova pogostost, izobraževanje in usposobljenost osebja v vzdrževalnih in distribucijskih centrih ter sistem zagotavljanja kakovosti, ki ga v distribucijskih in vzdrževalnih centrih vzpostavijo zadevna železniška podjetja, morajo zagotavljati visoko raven zanesljivosti in razpoložljivosti.

▼B

2.6.3 Tehnična združljivost

Uskladitev operativnih pravil o obratovanju omrežja ter usposobljenosti strojevodij, vlakovnega osebja in osebja za upravljanje prometa morata zagotavljati učinkovitost delovanja železniškega sistema, pri čemer se upoštevajo različne zahteve v čezmejnem in domačem prometu.

2.6.4 Dostopnost

Zagotoviti je treba, da operativna pravila zagotavljajo potrebno funkcionalnost, ki omogoča dostop invalidom in osebam z omejeno mobilnostjo.

2.7 *Telematske aplikacije v tovornem in potniškem prometu*

2.7.1 Tehnična združljivost

Bistvene zahteve za telematske aplikacije jamčijo minimalno kakovost prevoza potnikov in blaga, zlasti glede tehnične združljivosti.

Pri tem je treba zagotoviti:

— da se podatkovne baze, programska oprema in podatkovni komunikacijski protokoli izdelajo tako, da omogočajo maksimalno izmenjavo podatkov med različnimi aplikacijami in operaterji, pri čemer se izključijo zaupni komercialni podatki,

— lahek dostop do informacij za uporabnike.

2.7.2 Zanesljivost in razpoložljivost

Načini uporabe, upravljanje, posodabljanje in vzdrževanje teh podatkovnih baz, programske opreme in podatkovnih komunikacijskih protokolov morajo jamčiti učinkovitost teh sistemov in kakovost storitev.

2.7.3 Zdravje

Vmesniki med temi sistemi in uporabniki morajo izpolnjevati minimalna pravila glede ergonomije in varovanja zdravja.

2.7.4 Varnost

Pri shranjevanju ali prenosu z varnostjo povezanih informacij je treba zagotoviti zadovoljivo stopnjo integritete in zanesljivosti.

2.7.5 Dostopnost

Z ustreznimi ukrepi je treba zagotoviti, da podsistemi telematske aplikacije za potnike zagotavljajo potrebno funkcionalnost, ki omogoča dostop invalidom in osebam z omejeno mobilnostjo.

▼B

PRILOGA IV

POSTOPEK ES - VERIFIKACIJE ZA PODSISTEME

1. SPLOŠNA NAČELA

„ES“ - verifikacija pomeni postopek, ki ga izvede prosilec v smislu člena 15 za dokazovanje, ali so izpolnjene zahteve ustreznega prava Unije in ustrezni nacionalni predpisi v zvezi s podsistemom, in ali se za podsistem lahko odobri začetek obratovanja.

2. POTRDILO O VERIFIKACIJI, KI GA IZDA PRIGLAŠENI ORGAN

2.1 **Uvod**

Za namene te direktive je verifikacija s sklicevanjem na TSI postopek, s katerim priglašeni organ preveri in potrdi, da je podsistem skladen z ustreznimi tehničnimi specifikacijami za interoperabilnost (TSI).

To ne posega v obveznosti prosilca glede skladnosti z drugimi veljavnimi pravnimi akti Unije in z morebitnimi verifikacijami, ki jih izvedejo ocenjevalni organi in jih zahtevajo drugi predpisi.

2.2 **Vmesna izjava o verifikaciji (VIV)**

2.2.1 *Načela*

Na prošnjo prosilca se lahko verifikacija opravi za dele podsistema ali se omeji na določene stopnje postopka verifikacije. V teh primerih se rezultati verifikacije lahko dokumentirajo v vmesni izjavi o verifikaciji (VIV), ki jo izda priglašeni organ, ki ga izbere prosilec.

VIV se mora sklicevati na TSI, s katerimi je bila ugotovljena skladnost.

2.2.2 *Deli podsistema*

Prosilec lahko za vsak del, na katerega se odloči razdeliti podsistem, zaprosi za VIV. Vsak del se preveri na vsaki stopnji, kot je opisano v točki 2.2.3.

2.2.3 *Stopnje postopka verifikacije*

Podsistem ali določeni deli podsistema se preverijo na vsaki od naslednjih stopenj:

(a) celoten projekt,

(b) proizvodnja: gradnja, zlasti dejavnosti nizke gradnje, proizvodnja, izdelava komponent in celostne prilagoditve;

(c) končni preizkus.

Prosilec lahko zaprosi za VIV za stopnjo načrtovanja (vključno s preizkusi tipa) in stopnjo proizvodnje za celoten podsistem ali za kateri koli del, na katerega ga je razdelil (glej točko 2.2.2).

2.3 **Potrdilo o verifikaciji**

2.3.1 Priglašeni organi, ki so pristojni za verifikacijo, ocenijo načrtovanje, proizvodnjo in končni preizkus podsistema ter pripravijo potrdilo o verifikaciji, ki je namenjeno prosilcu, slednji pa pripravi ES- izjavo o verifikaciji. Potrdilo o verifikaciji se mora sklicevati na TSI, s katerimi je bila ugotovljena skladnost.

▼B

Kadar ni bila v celoti ocenjena skladnost podsistema z vsemi ustreznimi TSI (npr. v primeru odstopanja, delne uporabe TSI za nadgradnjo ali obnovo, prehodnega obdobja pri TSI ali v specifičnem primeru), potrdilo o verifikaciji vsebuje točen sklic na TSI ali njihove dele, v zvezi s katerimi priglašeni organ med postopkom verifikacije ni preveril skladnosti.

2.3.2 Če so bile izdane VIV, priglašeni organ, pristojen za verifikacijo podsistema, upošteva te VIV in pred izdajo potrdila o verifikaciji:

(a) preveri, da VIV pravilno obravnavajo ustrezne zahteve iz TSI;

(b) preveri vse vidike, ki se ne obravnavajo v VIV; in

(c) preveri končni preizkus podsistema kot celote.

2.3.3 V primeru spremembe podsistema, že zajetega v potrdilu o verifikaciji, priglašeni organ opravi samo tiste preglede in preizkuse, ki so pomembni in potrebni za spremembe, tj. ocena se nanaša samo na dele podsistema, ki so spremenjeni, in na vmesnike do nespremenjenih delov podsistema.

2.3.4 Vsak priglašeni organ, vključen v verifikacijo podsistema, pripravi dokumentacijo v skladu s členom 15(4), ki zajema področje njegovih dejavnosti.

2.4 **Tehnična dokumentacija, priložena ES- izjavi o verifikaciji**

Tehnično dokumentacijo, ki je priložena ES - izjavi o verifikaciji, mora pripraviti prosilec in mora vsebovati naslednje:

(a) tehnične značilnosti v zvezi z zasnovo, vključno s splošnimi in podrobnimi načrti glede izvedbe, shemami električnih in hidravličnih napeljav, stikalnimi shemami, opisom sistemov za obdelavo podatkov in avtomatizacijo z ravnjo podrobnosti, ki zadostuje za dokumentiranje opravljene verifikacije skladnosti, dokumentacijo o obratovanju in vzdrževanju itd., ki je potrebna za zadevni podsistem;

(b) seznam komponent interoperabilnosti, navedenih v točki (d) člena 4(3), ki so vgrajene v podsistem;

(c) dokumentacijo iz člena 15(4), ki jo pripravi vsak od priglašenih organov, vključenih v verifikacijo podsistema, in ki vsebuje:

— izvode ES - izjav o verifikaciji in, če je to primerno, ES - izjav o primernosti za uporabo, izdanih za komponente interoperabilnosti iz točke (d) člena 4(3), po potrebi skupaj z ustreznimi izračuni in izvodom zapisnikov o preizkusih in pregledih, ki jih opravljajo priglašeni organi na podlagi splošnih tehničnih specifikacij,

— če obstajajo, VIV, ki spremljajo potrdilo o verifikaciji, vključno z rezultatom verifikacije njihove veljavnosti, ki jo je opravil priglašeni organ,

— potrdilo o verifikaciji skupaj z ustreznimi izračuni, podpisano s strani priglašenega organa, pooblaščenega za verifikacijo, s katerim potrjuje skladnost podsistema z zahtevami ustreznih TSI in kjer se navedejo pridržki, ki so bili izraženi med izvedbo del in niso bili odpravljeni; temu potrdilu o verifikaciji morajo biti priložena tudi poročila o pregledih in revizijska poročila, ki jih pripravi isti organ v okviru svojih nalog iz točk 2.5.2 in 2.5.3.

▼B

(d) potrdila o verifikaciji, izdana v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;

(e) kadar se v skladu s točko (c) člena 18(4) in točko (c) člena 21 (3) zahteva verifikacija varne vključitve, ustrezna tehnična dokumentacija vključuje poročila ocenjevalcev o SVM pri oceni tveganja iz člena 6(3) Direktive 2004/49/ES ([1]).

2.5 **Nadzor, ki ga izvajajo priglašeni organi**

2.5.1 Priglašeni organ, ki je pooblaščen za preverjanje proizvodnje, mora imeti stalen dostop do gradbišč, proizvodnih obratov, skladiščnih površin in po potrebi do naprav za montažo in preizkušanje ter na splošno do vseh objektov, za katere meni, da so potrebni za izpolnjevanje njegovih nalog. Prosilec mora priglašenemu organu poslati vse dokumente, potrebne za ta namen, ter zlasti izvedbene načrte in tehnično dokumentacijo za podsistem.

2.5.2 Priglašeni organ, ki je pooblaščen za preverjanje izvajanja, mora redno opravljati revizije, da se prepriča o skladnosti z ustreznimi TSI. Pooblaščenim za izvajanje mora predložiti revizijsko poročilo. Lahko se zahteva, da je prisoten na določenih stopnjah postopkov gradnje.

2.5.3 Poleg tega lahko priglašeni organ opravi naključne obiske delovišča ali proizvodnih obratov. Med takimi obiski lahko opravi popolne ali delne revizije. Pooblaščenim za izvajanje mora izdati poročilo o pregledu in po potrebi revizijsko poročilo.

2.5.4 Priglašenemu organu je omogočeno spremljati podsisteme, v katere je vgrajena komponenta interoperabilnosti, da se oceni, če tako zahteva ustrezna TSI, njihova primernost za uporabo v njihovem predvidenem železniškem okolju.

2.6 **Oddaja**

Izvod tehnične dokumentacije, ki je priložena ES - izjavi o verifikaciji, mora prosilec hraniti celotno obratovalno dobo podsistema. Dokumentacijo je treba na zahtevo poslati vsaki državi članici ali Agenciji.

Dokumentacija, priložena zahtevku za odobritev začetka obratovanja, se predloži organu, kjer je vložena vloga za dovoljenje. Nacionalni varnostni organ ali Agencija lahko zahteva, da so deli dokumentacije, predloženi skupaj z zahtevkom za odobritev, prevedeni v jezik tega organa ali agencije.

2.7 **Objava**

Vsak priglašeni organ mora redno objavljati ustrezne informacije o:

(a) prejetih zahtevkih za verifikacijo in VIV;

(b) zahtevkih za oceno skladnosti in primernosti za uporabo komponent interoperabilnosti;

(c) izdanih ali zavrnjenih VIV;

(d) izdanih ali zavrnjenih potrdilih o verifikaciji in ES - potrdilih o primernosti za uporabo;

([1]) Direktiva 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varnosti na železnicah Skupnosti ter o spremembi Direktive Sveta 95/18/ES o izdaji licence prevoznikom v železniškem prometu in Direktive 2001/14/ES o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (Direktiva o varnosti na železnici) (UL L 164, 30.4.2004, str. 44).

▼B

(e) izdanih ali zavrnjenih potrdil o verifikaciji.

2.8 **Jezik**

Dokumentacija in dopisi, ki se nanašajo na postopke ES - verifikacije, morajo biti napisani v uradnem jeziku države članice Unije, v kateri ima prosilec sedež, ali v uradnem jeziku Unije, ki ga prosilec sprejme.

3. POTRDILO O VERIFIKACIJI, KI GA IZDA IMENOVANI ORGAN

3.1 **Uvod**

Če se uporabljajo nacionalni predpisi, verifikacija vključuje postopek, pri katerem organ, ki je imenovan v skladu s členom 15(8) (imenovani organ), preveri in potrdi, da je podsistem skladen z nacionalnimi predpisi, priglašenimi v skladu s členom 14, za vsako državo članico, v kateri naj bi bil odobren začetek obratovanja podsistema.

3.2 **Potrdilo o verifikaciji**

Imenovani organ pripravi potrdilo o verifikaciji, namenjeno za prosilca.

Potrdilo vsebuje točno sklicevanje na nacionalne predpise, v zvezi s katerimi je imenovani organ v postopku verifikacije preverjal skladnost.

V primeru nacionalnih predpisov v zvezi s podsistemi, ki sestavljajo vozilo, imenovani organ razdeli potrdilo v dva dela, od katerih eden vsebuje sklicevanja na tiste nacionalne predpise, ki se izrecno nanašajo na tehnično interoperabilnost med vozilom in zadevnim omrežjem, v drugem delu pa so navedeni vsi ostali nacionalni predpisi.

3.3 **Dokumentacija**

Dokumentacija, ki jo pripravi imenovani organ in je priložena potrdilu o verifikaciji v primeru nacionalnih predpisov, mora biti vključena v tehnično dokumentacijo, priloženo ES - izjavi o verifikaciji, iz točke 2.4 in vsebuje tehnične podatke, ki so potrebni za oceno skladnosti podsistema z navedenimi nacionalnimi predpisi.

3.4 **Jezik**

Dokumentacija in dopisi, ki se nanašajo na postopke ES - verifikacije, morajo biti napisani v uradnem jeziku države članice Unije, v kateri ima prosilec sedež, ali v uradnem jeziku Unije, ki ga prosilec sprejme.

4. VERIFIKACIJA DELOV PODSISTEMOV V SKLADU S ČLENOM 15(7)

Če se potrdilo o verifikaciji izda za določene dele podsistema, se za navedene dele smiselno uporabljajo določbe iz te priloge.

▼B

PRILOGA V

DEL A

Razveljavljene direktive s seznamom njihovih zaporednih sprememb

(iz člena 58)

Direktiva 2008/57/ES	(UL L 191, 18.7.2008, str. 1.)
Direktiva 2009/131/ES	(UL L 273, 17.10.2009, str. 12.)
Direktiva 2011/18/EU	(UL L 57, 2.3.2011, str. 21.)

DEL B

Rok za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 57)

Direktiva	Rok za prenos
2008/57/ES	19. julij 2010
2009/131/ES	19. julij 2010
2011/18/EU	31. december 2011

▼B

PRILOGA VI

Korelacijska tabela

Direktiva 2008/57/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(a) do (z)	Člen 2(1) do (5), (7) do (17) in (19) do (28)
-	Člen 2(6), (18) in (29) do (45)
Člen 3	-
Člen 4	Člen 3
Člen 5(1) do (3)(g)	Člen 4(1) do (3)(g)
-	Člen 4(3)(h) in (i)
Člen 5(4) do (8)	Člen 4(4) do (8)
Člen 6	Člen 5
Člen 7	Člen 6
Člen 8	-
Člen 9	Člen 7
Člen 10	Člen 8
Člen 11	Člen 9
Člen 12	-
Člen 13	Člen 10
Člen 14	Člen 11
Člen 15(1)	Člen 18(2)
Člen 15(2) in (3)	-
Člen 16	Člen 12
Člen 17	Člena 13 in 14
Člen 18	Člen 15
Člen 19	Člen 16
-	Člen 17
-	Člen 18 (razen 18 (3))
-	Člena 19, 20, 21, 22 in 23
Člen 20	-
Člen 21	-
Členi 22 do 25	-
Člen 26	Člen 24
Člen 27	Člen 14(10)
-	Člen 26
Člen 28 in Priloga VIII	Členi 27 do 44

▼B

Direktiva 2008/57/ES	Ta direktiva
-	Člen 45
Člen 29	Člen 51
Člena 30 in 31	-
Člen 32	Člen 46
Člen 33	Člen 47(3), (4), (6) in (7)
-	Člen 47(1), (2) in (5)
Člen 34	Člen 48
Člen 35	Člen 49
Člen 36	-
-	Člen 50
Člen 37	Člen 52
Člen 38	Člen 57
Člen 39	Člen 53
-	Člena 54 in 55
-	Člen 56
Člen 40	Člen 58
Člen 41	Člen 59
Člen 42	Člen 60
Priloge I do III	Priloge I do III
Priloga IV	Člen 9(2)
Priloga V	Člen 15(9)
Priloga VI	Priloga IV
Priloga VII	Člen 14(10)
Priloga VIII	Členi 30, 31 in 32
Priloga IX	Člen 7(5)
Priloga X	Priloga V
Priloga XI	Priloga VI